

Официален вестник на Европейския съюз

С 19

Издание
на български език

Информация и известия

Година 64
18 януари 2021 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2021/С 19/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2021/С 19/02 Дело С-809/18 Р: Решение на Съда (пети състав) от 11 ноември 2020 г. — Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост/John Mills Ltd, Jerome Alexander Consulting Corp. (Обжалване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Производство по възражение — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 3 — Приложно поле — Идентичност или сходство на заявената марка с по-ранна марка — Словна марка на Европейския съюз „MINERAL MAGIC“ — Заявка за регистрация, подадена от агента или представителя на притежателя на по-ранната марка — По-ранна национална словна марка „MAGIC MINERALS BY JEROME ALEXANDER“) 2

2021/С 19/03 Дело С-42/19: Решение на Съда (първи състав) от 12 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo — Португалия) — Sonaecom SGPS SA/Autoridade Tributária e Aduaneira (Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Шеста директива 77/388/ЕИО — Член 4 — Понятие за данъчнозадължено лице — Смесено холдингово дружество — Член 17 — Право на приспадане на ДДС, заплатения по предходни доставки от смесено холдингово дружество за консултантски услуги във връзка с пазарно проучване с оглед на евентуалното придобиване на дялови участия в други дружества — Отказ от проектите за придобиване — ДДС, платен по получени доставки за банкова комисиона за организация и структуриране на облигационен заем, предназначен да осигури на дъщерните дружества необходимите средства за извършване на инвестиции — Неосъществени инвестиции) 3

BG

2021/C 19/04	Дело C-61/19: Решение на Съда (втори състав) от 11 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunalul București — Румъния) — Orange România SA/Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (ANSPDCP) (Преюдициално запитване — Директива 95/46/ЕО — Член 2, буква з) и член 7, буква а) — Регламент (ЕО) 2016/679 — Член 4, точка 11 и член 6, параграф 1, буква а) — Обработване на лични данни и защита на личния живот — Събиране и съхраняване на копия от документи за самоличност от доставчик на мобилни далекосъобщителни услуги — Понятие за „съгласие“ на субекта на данни — Свободно, конкретно и информирано изразяване на воля — Деклариране на съгласие чрез отметка в съответното поле — Подписване на договора от субекта на данни — Тежест на доказване)	4
2021/C 19/05	Дело C-287/19: Решение на Съда (първи състав) от 11 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — DenizBank AG/Verein für Konsumenteninformation (Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива (ЕО) 2015/2366 — Платежни услуги във вътрешния пазар — Член 4, точка 14 — Понятието „платежен инструмент“ — Персонализирани многофункционални банкови карти — Функцията за комуникация в близък обсег (NFC) — Член 52, точка 6, буква а) и член 54, параграф 1 — Информация, която следва да се предоставя на ползвателя — Изменения в условията на рамков договор — Мълчаливо приемане — Член 63, параграф 1, букви а) и б) — Права и задължения, свързани с платежните услуги — Дерогация за платежните инструменти с ниска стойност — Условия за прилагане — Платежен инструмент, който не може да бъде блокиран — Платежен инструмент, използван анонимно — Ограничаване на действието на съдебното решение във времето)	5
2021/C 19/06	Дело C-300/19: Решение на Съда (първи състав) от 11 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona — Испания) — UQ/Marclean Technologies, S.L.U. (Преюдициално запитване — Социална политика — Колективни уволнения — Директива 98/59/ЕО — Член 1, параграф 1, първа алинея, буква а) — Понятието „колективно уволнение“ — Начини за изчисляване на броя на уволнените работници — Референтен период, който да се вземе предвид)	6
2021/C 19/07	Дело C-382/19 P: Решение на Съда (осми състав) от 12 ноември 2020 г. — Ralph Pethke/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Вътрешна реорганизация на отделите на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) — Преназначаване — Член 7 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз — Прикрита санкция — Интерес на службата — Еквивалентност на длъжностите — Задължение за мотивиране — Изопачаване на факти — Психически тормоз — Член 12а от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз)	6
2021/C 19/08	Дело C-427/19: Решение на Съда (първи състав) от 12 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Софийски районен съд — България) — „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД/Застрахователна компания „Олимпик“ (Преюдициално запитване — Директива 2009/138/ЕО — Член 274 — Приложимо право към производството по ликвидация на застрахователните предприятия — Отнемане на лиценза на застрахователна компания — Назначаване на временен ликвидатор — Понятие за решение за откриване на производство по ликвидация на застрахователно предприятие — Липса на съдебно решение за откриване на производството по ликвидация в държавата членка по произход — Спиране на съдебните производства по отношение на съответното застрахователно предприятие в държавите членки, различни от държавата членка по произход на това предприятие)	7
2021/C 19/09	Дело C-433/19: Решение на Съда (първи състав) от 11 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — Ellmes Property Services Limited/SP (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Регламент (ЕО) № 1215/2012 — Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела — Член 24, точка 1 — Изключителна компетентност по дела с предмет вещни права върху недвижим имот — Член 7, точка 1, буква а) — Специална компетентност по дела, свързани с договор — Съдебен иск на етажен собственик срещу друг етажен собственик за преустановяване на ползването с туристическа цел на имот в режим на етажна собственост)	8

2021/C 19/10	Дело C-446/19 P: Решение на Съда (осми състав) от 12 ноември 2020 г. — Stephan Fleig/Европейска служба за външна дейност (Жалба — Публична служба — Договорно наети служители — Европейска служба за външна дейност (ЕСВД) — Член 47, буква в), подточка i) от Условията за работа на другите служители на Европейския съюз — Прекратяване на договор за неопределено време — Професионално заболяване — Прекъсване на връзките на доверие — Право на справедлив съдебен процес — Член 47, втора алинея от Хартата на основните права на Европейския съюз — Задължение за полагане на дължимата грижа — Членове 30 и 41 от Хартата на основните права — Изопачаване на фактите — Обхват на съдебния контрол)	9
2021/C 19/11	Дело C-676/19 P: Решение на Съда (седми състав) от 12 ноември 2020 г. — Bruno Gollnisch/Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз (Обжалване — Институционално право — Европейския парламент — Правна уредба относно разносните и надбавките на членовете на Европейския парламент — Надбавка за парламентарни сътрудници — Събиране на недължимо платените суми — Действие на решение на Съда)	9
2021/C 19/12	Дело C-734/19: Решение на Съда (осми състав) от 12 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunalul București — Румъния) — ITH Comercial Timișoara SRL/Агенția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Агенția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice (Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Отказ от първоначално планираната дейност — Корекция на приспаданията на платения по получени доставки ДДС — Дейност в областта на недвижимите имоти)	10
2021/C 19/13	Дело C-796/19: Решение на Съда (десети състав) от 12 ноември 2020 г. — Европейска комисия/Република Австрия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2007/59/ЕО — Сертифициране на машинисти — Член 3, буква а) — Компетентен национален орган — Директива 2004/49/ЕО — Член 16, параграф 1 — Орган по безопасността — Определяне на няколко органа)	10
2021/C 19/14	Дело C-842/19: Решение на Съда (шести състав) от 12 ноември 2020 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Решение на Съда, с което се установява неизпълнение на задължения — Неизпълнение — Свободно движение на капитали — Член 63 ДФЕС — Несъвместимост на белгийските данъчни разпоредби относно доходите от недвижими имоти, разположени в чужбина — Член 260, параграф 2 ДФЕС — Искане за налагане на периодична имуществена санкция и на еднократно платима сума)	11
2021/C 19/15	Дело C-41/20: Преюдициално запитване от Gericht Erster Instanz Eupen (Белгия), постъпило на 28 януари 2020 г. — DQ/Wallonische Region	12
2021/C 19/16	Дело C-42/20: Преюдициално запитване от Gericht Erster Instanz Eupen (Белгия), постъпило на 28 януари 2020 г. — FS/Wallonische Region	12
2021/C 19/17	Дело C-43/20: Преюдициално запитване от Gericht Erster Instanz Eupen (Белгия), постъпило на 28 януари 2020 г. — HU/Wallonische Region	13
2021/C 19/18	Дело C-173/20: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 23 април 2020 г. — AZ, BY, CX, DW, EV, FU, GJ/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca — MIUR, Università degli studi di Perugia	14
2021/C 19/19	Дело C-338/20: Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Полша), постъпило на 22 юли 2020 г. — Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty/D.P.	15
2021/C 19/20	Дело C-488/20: Преюдициално запитване от Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Полша), постъпило на 2 октомври 2020 г. — Delfarma Sp. z o.o./Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych	16

2021/C 19/21	Дело C-500/20: Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 6 октомври 2020 г. — ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft/Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH	16
2021/C 19/22	Дело C-513/20: Преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo (Португалия), постъпило на 13 октомври 2020 г. — Autoridade Tributária e Aduaneira/Termas Sulfurosas de Alcafache SA	17
2021/C 19/23	Дело C-514/20: Преюдициално запитване от Bundesarbeitsgericht (Германия), постъпило на 13 октомври 2020 г. — DS/Koch Personaldienstleistungen GmbH	18
2021/C 19/24	Дело C-518/20: Преюдициално запитване от Bundesarbeitsgericht (Германия), постъпило на 16 октомври 2020 г. — XP/St. Vincenz-Krankenhaus GmbH	18
2021/C 19/25	Дело C-519/20: Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 15 октомври 2020 г. — K	19
2021/C 19/26	Дело C-536/20: Преюдициално запитване от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Литва), постъпило на 22 октомври 2020 г. — UAB Tiketa/M.Š., VšĮ Baltic Music	20
2021/C 19/27	Дело C-537/20: Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 21 октомври 2020 г. — L Fund/Finanzamt D	21
2021/C 19/28	Дело C-541/20: Жалба, подадена на 23 октомври 2020 г. — Литва/Парламент и Съвет	21
2021/C 19/29	Дело C-542/20: Жалба, подадена на 23 октомври 2020 г. — Литва/Парламент и Съвет	23
2021/C 19/30	Дело C-543/20: Иск, предявен на 23 октомври 2020 година — Република България / Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз	25
2021/C 19/31	Дело C-544/20: Иск, предявен на 23 октомври 2020 година — Република България / Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз	26
2021/C 19/32	Дело C-545/20: Иск, предявен на 23 октомври 2020 година — Република България / Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз	27
2021/C 19/33	Дело C-546/20: Жалба, подадена на 23 октомври 2020 г. — Румъния/Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз	28
2021/C 19/34	Дело C-547/20: Жалба, подадена на 23 октомври 2020 г. — Румъния/Парламент и Съвет	30
2021/C 19/35	Дело C-548/20: Жалба, подадена на 23 октомври 2020 г. — Румъния/Парламент и Съвет	31
2021/C 19/36	Дело C-549/20: Жалба, подадена на 23 октомври 2020 г. — Кипър/Парламент и Съвет	33
2021/C 19/37	Дело C-550/20: Жалба, подадена на 23 октомври 2020 г. — Кипър/Парламент и Съвет	34
2021/C 19/38	Дело C-551/20: Жалба, подадена на 26 октомври 2020 г. — Унгария/Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз	35
2021/C 19/39	Дело C-552/20: Жалба, подадена на 23 октомври 2020 г. — Малта/Парламент и Съвет	37

2021/C 19/40	Дело C-553/20: Жалба, подадена на 26 октомври 2020 г. — Република Полша/Парламент и Съвет .	38
2021/C 19/41	Дело C-554/20: Жалба, подадена на 26 октомври 2020 г. — Република Полша/Парламент и Съвет .	39
2021/C 19/42	Дело C-555/20: Жалба, подадена на 26 октомври 2020 г. — Република Полша/Парламент и Съвет .	41
2021/C 19/43	Дело C-562/20: Преюдициално запитване от Administratīvā rajona tiesa (Латвия), постъпило на 28 октомври 2020 г. — SIA Rodl & Partner/Valsts ieņēmumu dienests	42
2021/C 19/44	Дело C-564/20: Преюдициално запитване от Supreme Court (Ирландия), постъпило на 21 октомври 2020 г. — PF, MF/Minister for Agriculture Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority	43
2021/C 19/45	Дело C-565/20: Преюдициално запитване от Landgericht Köln (Германия), постъпило на 29 октомври 2020 г. — DS/Deutsche Lufthansa AG	44
2021/C 19/46	Дело C-567/20: Преюдициално запитване от Općinski građanski sud u Zagrebu (Хърватия), постъпило на 29 октомври 2020 г. — A.H./Zagrebačka banka d.d.	44

Общ съд

2021/C 19/47	Дело T-735/18: Решение на Общия съд от 18 ноември 2020 г. — Aquind/ACER (Енергетика — Член 17 от Регламент (ЕО) № 714/2009 — Решение, с което ACER отхвърля искане за освобождаване на нови междусистемни електропроводи — Жалба, подадена пред апелативния съвет на ACER — Интензивност на контрола)	46
2021/C 19/48	Дело T-377/19: Решение на Общия съд от 18 ноември 2020 г. — Topcart/EUIPO — Carl International (TC CARL) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „TC CARL“ — По-ранна национална фигуративна марка „CARL TOUCH“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	46
2021/C 19/49	Дело T-378/19: Решение на Общия съд от 18 ноември 2020 г. — Topcart/EUIPO — Carl International (TC CARL) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „TC CARL“ — По-ранна национална фигуративна марка „CARL TOUCH“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	47
2021/C 19/50	Дело T-21/20: Решение на Общия съд от 18 ноември 2020 г. — LG Electronics/EUIPO — Staszewski (K7) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „K7“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „k7“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство между стоките — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	48
2021/C 19/51	Дело T-571/17: Определение на Общия съд от 13 ноември 2020 г. — UG/Комисия (Публична служба — Договорно наети служители — Договор за неопределено време — Член 47, буква в), подточка i) от УРДС — Прекратяване с предизвестие — Съгласие относно сумата на обезщетението — Липса на основание за произнасяне)	48
2021/C 19/52	Дело T-827/19: Определение на Общия съд от 30 октомври 2020 г. — Gáspár/Комисия (Жалба за отмяна — Публична служба — Прехвърляне на национални пенсионни права — Жалба, подадена по административен ред след изтичането на тримесечния срок по член 90, параграф 2 от Правилника — Липса на извинима грешка — Явна недопустимост)	49

2021/C 19/53	Дело T-32/20: Определение на Общия съд от 19 ноември 2020 г. — Vuxadé Villalba и др./Парламент (Жалба за отмяна — Институционално право — Член на Парламента — Вземане предвид от Парламента на избора в качеството на европейски депутати на двама избрани испански кандидати — Правен интерес на трима други европейски депутати — Липса на пряко засягане — Искане за постановяване на установително решение — Жалба, която е частично недопустима и частично подадена до юрисдикция, която няма компетентност да я разгледа)	49
2021/C 19/54	Дело T-163/20: Определение на Общия съд от 29 октомври 2020 г. — Isorix/Парламент (Жалба за отмяна и искане за обезщетение — Обществени поръчки за услуги — Покана за представяне на оферти — Доставка на фотографски услуги — Отхвърляне на предложението на оферент и възлагане на поръчката на друг оферент — Анулиране на процедурата за възлагане на обществена поръчка — Частично отпадане на предмета на спора — Частична липса на основание за постановяване на решение по същество — Разпореждане — Искане предявено отчасти до явно некомпетентен да го разгледа съд)	50
2021/C 19/55	Дело T-257/20: Определение на Общия съд от 17 ноември 2020 г. — González Calvet/ЕСП (Жалба за отмяна — Икономическа и парична политика — Единен механизъм за реструктуриране на кредитни институции и някои инвестиционни посредници (ЕМП) — Решение, с което се отказва да се предостави финансова компенсация на засегнатите акционери и кредитори — Неспазване на изискванията за форма — Член 76, буква г) от Процедурния правилник — Явна недопустимост)	51
2021/C 19/56	Дело T-383/20: Определение на Общия съд от 5 ноември 2020 г. — Moloko Beverage/EUIPO — Nexus Liquids (moloko) (Марка на Европейския съюз — Производство по отменя — Оттегляне на искането за обявяване на недействителност — Липса на основание за произнасяне по същество)	52
2021/C 19/57	Дело T-451/20 R: Определение на председателя на Общия съд от 29 октомври 2020 г. — Facebook Ireland/Комисия (Обезпечително производство — Конкуренция — Искане за предоставяне на информация — Член 18, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1/2003 — Молба за временни мерки — Неотложност — Fumus boni iuris — Претегляне на интересите)	52
2021/C 19/58	Дело T-452/20 R: Определение на председателя на Общия съд от 29 октомври 2020 г. — Facebook Ireland/Комисия (Обезпечително производство — Конкуренция — Искане за предоставяне на информация — Член 18, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1/2003 — Молба за временни мерки — Неотложност — Fumus boni iuris — Претегляне на интересите)	53
2021/C 19/59	Дело T-609/20: Жалба, подадена на 30 септември 2020 г. — LA International Cooperation/Комисия	54
2021/C 19/60	Дело T-632/20: Жалба, подадена на 15 октомври 2020 г. — OG/EDA	56
2021/C 19/61	Дело T-641/20: Жалба, подадена на 20 октомври 2020 г. — Leonine Distribution/Комисия	57
2021/C 19/62	Дело T-650/20: Жалба, подадена на 23 октомври 2020 г. — NU/EUIPO	58
2021/C 19/63	Дело T-654/20: Жалба, подадена на 27 октомври 2020 г. — Silex/Комисия и EASME	59
2021/C 19/64	Дело T-661/20: Жалба, подадена на 30 октомври 2020 г. — NV/eu-LISA	60
2021/C 19/65	Дело T-670/20: Жалба, подадена на 9 ноември 2020г. — Sam McKnight/EUIPO — Carolina Herrera (COOL GIRL)	61
2021/C 19/66	Дело T-673/20: Жалба, подадена на 11 ноември 2020 г. — Celler Lagravera/EUIPO — Cyclic Beer Farm (Cíclic)	62
2021/C 19/67	Дело T-675/20: Жалба, подадена на 12 ноември 2020 г. — Leonardo/Frontex	62
2021/C 19/68	Дело T-679/20: Жалба, подадена на 13 ноември 2020 г. — Dr. August Wolff/EUIPO — Combe International (Vagisan)	63
2021/C 19/69	Дело T-680/20: Жалба, подадена на 11 ноември 2020 г. — Novelis/Комисия	64

2021/C 19/70	Дело T-681/20: Жалба, подадена на 13 ноември 2020 г. — ОС/ЕСВД	65
2021/C 19/71	Дело T-682/20: Жалба, подадена на 16 ноември 2020 г. — Legero Schuhfabrik/EUIPO — Rieker Schuh (обувки)	65
2021/C 19/72	Дело T-683/20: Жалба, подадена на 16 ноември 2020 г. — Legero Schuhfabrik/EUIPO — Rieker Schuh (обувки)	66
2021/C 19/73	Дело T-684/20: Жалба, подадена на 16 ноември 2020 г. — Legero Schuhfabrik/EUIPO — Rieker Schuh (обувки)	67
2021/C 19/74	Дело T-687/20: Жалба, подадена на 16 ноември 2020 г. — Jinan Meide Casting и др./Комисия . . .	68
2021/C 19/75	Дело T-688/20: Жалба, подадена на 16 ноември 2020 г. — Freshly Cosmetics/EUIPO — Misiego Blázquez (IDENTY BEAUTY)	69
2021/C 19/76	Дело T-692/20: Жалба, подадена на 18 ноември 2020 г. — Iliad Italia/Комисия	70
2021/C 19/77	Дело T-693/20: Жалба, подадена на 5 ноември 2020 г. — Hansol Paper/Комисия	71
2021/C 19/78	Дело T-110/18: Определение на Общия съд от 28 октомври 2020 г. — Grange Backup Power/Комисия	71
2021/C 19/79	Дело T-741/18: Определение на Общия съд от 23 октомври 2020 г. — ZZ/ЕЦБ	72
2021/C 19/80	Дело T-222/20: Определение на Общия съд от 27 октомври 2020 г. — CH и CN/Парламент	72
2021/C 19/81	Дело T-490/20: Определение на Общия съд от 27 октомври 2020 г. — CH и CN/Парламент	72

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2021/С 19/01)

Последна публикация

ОВ С 9, 11.1.2021 г.

Предишни публикации

ОВ С 443, 21.12.2020 г.

ОВ С 433, 14.12.2020 г.

ОВ С 423, 7.12.2020 г.

ОВ С 414, 30.11.2020 г.

ОВ С 399, 23.11.2020 г.

ОВ С 390, 16.11.2020 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (пети състав) от 11 ноември 2020 г. — Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост/John Mills Ltd, Jerome Alexander Consulting Corp.

(Дело C-809/18 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Производство по възражение — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 3 — Приложно поле — Идентичност или сходство на заявената марка с по-ранна марка — Словна марка на Европейския съюз „MINERAL MAGIC“ — Заявка за регистрация, подадена от агента или представителя на притежателя на по-ранната марка — По-ранна национална словна марка „MAGIC MINERALS BY JEROME ALEXANDER“)

(2021/C 19/02)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представител: A. Lukošiusė)

Други страни в производството: John Mills Ltd (представител: S. Malynicz QC), Jerome Alexander Consulting Corp.

Диспозитив

- 1) Отменя решение на Общия съд на Европейския съюз от 15 октомври 2018 г., John Mills/EUIPO — Jerome Alexander Consulting (MINERAL MAGIC) (T-7/17, EU:T:2018:679).
- 2) Отхвърля жалбата по дело T-7/17, подадена от John Mills Ltd срещу решение на първи апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 5 октомври 2016 г. (преписка R 2087/2015-1).
- 3) Осъжда John Mills Ltd да понесе, освен направените от него съдебни разноски, и съдебните разноски на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) в настоящото производство по обжалване и в производството пред Общия съд, както и съдебните разноски на Jerome Alexander Consulting Corp. в производството пред Общия съд.

⁽¹⁾ ОВ C 148, 29.4.2019 г.

Решение на Съда (първи състав) от 12 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo — Португалия) — Sonaecom SGPS SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Дело C-42/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Шеста директива 77/388/ЕИО — Член 4 — Понятие за данъчнозадължено лице — Смесено холдингово дружество — Член 17 — Право на приспадане на ДДС, заплатения по предходни доставки от смесено холдингово дружество за консултантски услуги във връзка с пазарно проучване с оглед на евентуалното придобиване на дялови участия в други дружества — Отказ от проектите за придобиване — ДДС, платен по получени доставки за банкова комисиона за организация и структуриране на облигационен заем, предназначен да осигури на дъщерните дружества необходимите средства за извършване на инвестиции — Неосъществени инвестиции)

(2021/C 19/03)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal Administrativo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sonaecom SGPS SA

Ответник: Autoridade Tributária e Aduaneira

Диспозитив

- 1) Член 4, параграфи 1 и 2, както и член 17, параграфи 1, 2 и 5 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа трябва да се тълкуват в смисъл, че смесено холдингово дружество, чиято намеса в управлението на дъщерните му дружества е многократна, няма право да приспадне платения ДДС върху комисиона, платена на кредитна институция за организацията и структурирането на облигационен заем, предназначен за осъществяване на инвестиции в определен сектор, когато в крайна сметка тези инвестиции не са се осъществили и полученият чрез този заем капитал е бил изцяло внесен в дружеството майка на групата под формата на заем.
- 2) Член 4, параграфи 1 и 2, както и член 17, параграфи 1, 2 и 5 от Шеста директива 77/388 трябва да се тълкуват в смисъл, че смесено холдингово дружество, чиято намеса в управлението на дъщерните му дружества е многократна, няма право да приспадне платения данък върху добавената стойност върху комисиона, платена на кредитна институция за организацията и структурирането на облигационен заем, предназначен за осъществяване на инвестиции в определен сектор, когато в крайна сметка тези инвестиции не са се осъществили и полученият чрез този заем капитал е бил изцяло внесен в дружеството майка на групата под формата на заем.

⁽¹⁾ ОВ C 139, 15.4.2019 г.

Решение на Съда (втори състав) от 11 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunalul București — Румъния) — Orange România SA/Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (ANSPDCP)

(Дело C-61/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 95/46/ЕО — Член 2, буква з) и член 7, буква а) — Регламент (ЕС) 2016/679 — Член 4, точка 11 и член 6, параграф 1, буква а) — Обработване на лични данни и защита на личния живот — Събиране и съхраняване на копия от документи за самоличност от доставчик на мобилни далекосъобщителни услуги — Понятие за „съгласие“ на субекта на данни — Свободно, конкретно и информатирано изразяване на воля — Деклариране на съгласие чрез отпечатка в съответното поле — Подписване на договора от субекта на данни — Тежест на доказване)

(2021/C 19/04)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul București

Страни в главното производство

Жалбоподател: Orange România SA

Ответник: Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (ANSPDCP)

Диспозитив

Член 2, буква з) и член 7, буква а) от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни, както и член 4, точка 11 и член 6, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) трябва да се тълкуват в смисъл, че администраторът на лични данни трябва да докаже, че субектът на данни с активно поведение е изразил съгласието си за обработване на неговите лични данни и че предварително е бил информиран за всички обстоятелства по това обработване в разбираема и леснодостъпна форма, на ясен и прост език, позволяващи му лесно да определи последиците от това съгласие, така че да се гарантира, че същото е дадено при пълно познаване на фактите. Договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги, съдържащ клауза, че субектът на данни е информиран за и се е съгласил със събирането и съхраняването с идентификационна цел на копие от документа му за самоличност, не е годин да докаже, че субектът на данни е дал надлежно по смисъла на тези разпоредби съгласие за събирането и съхраняването, когато:

- полето относно тази клауза е отменено от администратора на лични данни преди подписването на договора или когато
- уговорките в посочения договор могат да въведат субекта на данни в заблуждение относно възможността да сключи договора дори ако отказва да даде съгласие за обработването на неговите лични данни, или когато
- този администратор неоправдано е нарушил свободния избор на субекта на данни да се противопостави на събирането и съхраняването, като е изисквал от него, за да откаже да даде съгласието си, да попълни допълнителен формуляр, отразяващ този отказ.

⁽¹⁾ ОВ C 164, 13.5.2019 г.

Решение на Съда (първи състав) от 11 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — DenizBank AG/Verein für Konsumenteninformation

(Дело C-287/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива (ЕС) 2015/2366 — Платежни услуги във вътрешния пазар — Член 4, точка 14 — Понятието „платежен инструмент“ — Персонализирани многофункционални банкови карти — Функцията за комуникация в близък обсег (NFC) — Член 52, точка 6, буква а) и член 54, параграф 1 — Информация, която следва да се предоставя на ползвателя — Изменения в условията на рамков договор — Мълчаливо приетане — Член 63, параграф 1, букви а) и б) — Права и задължения, свързани с платежните услуги — Дерогация за платежните инструменти с ниска стойност — Условия за прилагане — Платежен инструмент, който не може да бъде блокиран — Платежен инструмент, използван анонимно — Ограничаване на действието на съдебното решение във времето)

(2021/C 19/05)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: DenizBank AG

Отговорник: Verein für Konsumenteninformation

Диспозитив

1. Член 52, точка 6, буква а) от Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 година за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО, във връзка с член 54, параграф 1 от нея трябва да се тълкува в смисъл, че той урежда информацията и условията, които следва да предостави доставчикът на платежни услуги, желаещ да уговори с ползвателя на своите услуги презумпция за приемане относно измененията, в съответствие с реда и условията, предвидени в тези разпоредби, на рамковия договор, сключен между тях, но не предвижда ограничения относно качеството на ползвателя или вида договорни клаузи, които могат да бъдат предмет на такова споразумение, без обаче да засяга възможността за контрол на неравноправния характер на тези клаузи с оглед на разпоредбите на Директива 93/13/ЕО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори, когато ползвателят притежава качеството на потребител.
2. Член 4, точка 14 от Директива 2015/2366 трябва да се тълкува в смисъл, че функцията за комуникация в близък обсег (Near Field Communication), която персонализирана многофункционална банкова карта е оборудвана да осъществява и която позволява извършване на плащания на малки суми от свързаната с тази карта банкова сметка, представлява „платежен инструмент“ съгласно определението в тази разпоредба.
3. Член 63, параграф 1, буква б) от Директива 2015/2366 трябва да се тълкува в смисъл, че безконтактното плащане на сума с ниска стойност посредством функцията за комуникация в близък обсег (Near Field Communication) на персонализирана многофункционална банкова карта представлява „анонимно“ използване на разглеждания платежен инструмент по смисъла на тази дерогиреща разпоредба.
4. Член 63, параграф 1, буква а) от Директива 2015/2366 трябва да се тълкува в смисъл, че доставчик на платежни услуги, който възнамерява да се ползва от дерогацията, предвидена в тази разпоредба, не може да се ограничи с твърдението, че е невъзможно да се блокира съответният платежен инструмент или да се предотврати по-нататъшното му използване, при положение че с оглед на обективното състояние на наличните технически познания подобна невъзможност не може да бъде установена.

⁽¹⁾ ОВ С 246, 22.7.2019 г.

Решение на Съда (първи състав) от 11 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona — Испания) — UQ/Marclean Technologies, S.L.U.

(Дело C-300/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Колективни уволнения — Директива 98/59/ЕО — Член 1, параграф 1, първа алинея, буква а) — Понятието „колективно уволнение“ — Начини за изчисляване на броя на уволнените работници — Референтен период, който да се вземе предвид)

(2021/С 19/06)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona

Страни в главното производство

Ищца: UQ

Ответник: Marclean Technologies, S.L.U.

в присъствието на: Ministerio Fiscal, Fondo de Garantía Salarial,

Диспозитив

Член 1, параграф 1, първа алинея, буква а) от Директива 98/59/ЕО на Съвета от 20 юли 1998 година за сближаване на законодателствата на държавите членки в областта на колективните уволнения трябва да се тълкува в смисъл, че за да се прецени дали спорното индивидуално уволнение е част от колективно уволнение, референтният период, предвиден в тази разпоредба, за да се определи дали е налице колективно уволнение, трябва да се изчисли, като се вземе предвид всеки период от 30 или 90 последователни дни, в който попада това индивидуално уволнение и през който работодателят е уволнил най-голям брой работници по една или повече причини, несвързани с тях, по смисъла на същата тази разпоредба.

⁽¹⁾ ОВ С 295, 2.9.2019 г.

Решение на Съда (осми състав) от 12 ноември 2020 г. — Ralph Pethke/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

(Дело C-382/19 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Вътрешна реорганизация на отделите на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) — Преназначаване — Член 7 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз — Прикрита санкция — Интерес на службата — Еквивалентност на длъжностите — Задължение за мотивиране — Изпачаване на факти — Психически тормоз — Член 12а от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз)

(2021/С 19/07)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Ralph Pethke (представител: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представители: A. Lukošiuskaitė и B. Wägenbaur, Rechtsanwälte)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-н Ralph Pethke да заплати, освен направените от него съдебни разноски, и тези на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).

(¹) ОВ С 337, 7.10.2019 г.

Решение на Съда (първи състав) от 12 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Софийски районен съд — България) — „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД/Застрахователна компания „Олимпик“

(Дело C-427/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Директива 2009/138/ЕО — Член 274 — Приложено право към производството по ликвидация на застрахователните предприятия — Отнемане на лиценза на застрахователна компания — Назначаване на временен ликвидатор — Понятие за решение за откриване на производство по ликвидация на застрахователно предприятие — Липса на съдебно решение за откриване на производството по ликвидация в държавата членка по произход — Спиране на съдебните производства по отношение на съответното застрахователно предприятие в държавите членки, различни от държавата членка по произход на това предприятие)

(2021/C 19/08)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Софийски районен съд

Страни в главното производство

Ищец: „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД

Ответник: Застрахователна компания „Олимпик“

Диспозитив

- 1) Член 274 от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 година относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II), изменена с Директива 2013/58/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г., трябва да се тълкува в смисъл, че решението на компетентния орган да отнеме лиценза на съответното застрахователно предприятие и да назначи временен ликвидатор може да представлява „решение за откриване на производство за ликвидация на застрахователно предприятие“ по смисъла на този член само ако правото на държавата членка по произход на това застрахователно предприятие предвижда или че този временен ликвидатор има правомощия да реализира активите на посоченото застрахователно предприятие и да разпределя получените средства между неговите кредитори, или че отнемането на лиценза на застрахователното предприятие води до автоматично откриване на производството по ликвидация, без да е необходимо за тази цел да се приема формално решение от друг орган.
- 2) Член 274 от Директива 2009/138, изменена с Директива 2013/58, трябва да се тълкува в смисъл, че ако не са изпълнени необходимите условия, при които решението за отнемане на лиценза на застрахователно предприятие и за назначаване на негов временен ликвидатор представлява „решение за откриване на производство за ликвидация на застрахователно предприятие“ по смисъла на този член, същият не съдържа задължение за съдилищата на другите държави членки да прилагат правото на държавата членка по произход на съответното застрахователно предприятие, което предвижда спиране на всяко съдебно производство, образувано по отношение на такова предприятие.

(¹) ОВ С 288, 26.8.2019 г.

Решение на Съда (първи състав) от 11 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — Ellmes Property Services Limited/SP

(Дело C-433/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела — Член 24, точка 1 — Изключителна компетентност по дела с предмет вещни права върху недвижим имот — Член 7, точка 1, буква а) — Специална компетентност по дела, свързани с договор — Съдебен иск на етажен собственик срещу друг етажен собственик за преустановяване на ползването с туристическа цел на имот в режим на етажна собственост)

(2021/C 19/09)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ellmes Property Services Limited

Ответник: SP

Диспозитив

1. Член 24, точка 1 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че иск, с който етажен собственик цели да се забрани на друг етажен собственик в същата сграда да променя самоволно и без съгласието на останалите етажни собственици предназначението на своя имот, предвидено в договор за етажна собственост, трябва да се разглежда като иск относно „вещни права върху недвижим имот“ по смисъла на тази разпоредба, при условие че това предназначение е противопоставимо не само на етажните собственици в посочената сграда, но и по отношение на всички, което запитващата юрисдикция следва да провери.
2. Член 7, точка 1, буква а) от Регламент № 1215/2012 трябва да се тълкува в смисъл, че в хипотезата, при която предназначението на недвижим имот в режим на етажна собственост, предвидено в договор за етажна собственост, не е противопоставимо на всички, иск, с който етажен собственик цели да се забрани на друг етажен собственик в същата сграда да променя самоволно и без съгласието на останалите етажни собственици това предназначение, трябва да се разглежда като иск, „свързан с договор“ по смисъла на тази разпоредба. Освен ако запитващата юрисдикция не установи друго, мястото на изпълнение на задължението, на което се основава този иск, е мястото, където се намира посоченият имот.

⁽¹⁾ ОВ C 357, 21.10.2019 г.

Решение на Съда (осми състав) от 12 ноември 2020 г. — Stephan Fleig/Европейска служба за външна дейност

(Дело C-446/19 P) ⁽¹⁾

(Жалба — Публична служба — Договорно наети служители — Европейска служба за външна дейност (ЕСВД) — Член 47, буква в), подточка i) от Условията за работа на другите служители на Европейския съюз — Прекратяване на договор за неопределено време — Професионално заболяване — Прекъсване на връзките на доверие — Право на справедлив съдебен процес — Член 47, втора алинея от Хартата на основните права на Европейския съюз — Задължение за полагане на дължимата грижа — Членове 30 и 41 от Хартата на основните права — Изопачаване на фактите — Обхват на съдебния контрол)

(2021/C 19/10)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Stephan Fleig (представител: Н. Tettenborn, адвокат)

Друга страна в производството: Европейска служба за външна дейност (представители: S. Marquardt и R.C. Weiss)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Stephan Fleig да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 337, 7.10.2019 г.

Решение на Съда (седми състав) от 12 ноември 2020 г. — Bruno Gollnisch/Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

(Дело C-676/19 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Институционално право — Европейския парламент — Правна уредба относно разностите и надбавките на членовете на Европейския парламент — Надбавка за парламентарни сътрудници — Събиране на недължимо платените суми — Действие на решение на Съда)

(2021/C 19/11)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Bruno Gollnisch (представител: B. Bonnefoy-Claudet, avocat)

Други страни в производството: Европейския парламент (представители: S. Seyr и M. Ecker), Съвет на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-н Bruno Gollnisch да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 363, 28.10.2019 г.

Решение на Съда (осми състав) от 12 ноември 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunalul București — Румъния) — ITH Comercial Timișoara SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice

(Дело C-734/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Отказ от първоначално планираната дейност — Корекция на приспаданията на платения по получени доставки ДДС — Дейност в областта на недвижимите имоти)

(2021/C 19/12)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul București

Страни в главното производство

Жалбоподател: ITH Comercial Timișoara SRL

Ответници: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice

Диспозитив

- 1) Членове 167, 168, 184 и 185 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че правото на приспадане на платения по получени доставки данък върху добавената стойност (ДДС) за стоки — в случая недвижими имоти — и за услуги, придобити за осъществяване на облагаеми сделки, се запазва, когато първоначално предвидените инвестиционни проекти са изоставени поради обстоятелства, които не зависят от волята на данъчнозадълженото лице, и че не трябва да се извършва корекция на този ДДС, ако данъчнозадълженото лице все още има намерение да използва посочените стоки за целите на облагаема дейност.
- 2) Директива 2006/112, и по-специално член 28, трябва да се тълкува в смисъл, че когато не е налице договор за поръчка без упълномощаване, механизмът, свързан с фигурата на комисионер, не се прилага, когато данъчнозадълженото лице строи сграда в съответствие с нуждите и изискванията на друго лице, което да вземе сградата под наем.

⁽¹⁾ ОВ С 54, 17.2.2020 г.

Решение на Съда (десети състав) от 12 ноември 2020 г. — Европейска комисия/Република Австрия

(Дело C-796/19) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2007/59/ЕО — Сертифициране на машинисти — Член 3, буква а) — Компетентен национален орган — Директива 2004/49/ЕО — Член 16, параграф 1 — Орган по безопасността — Определяне на няколко органа)

(2021/C 19/13)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители W. Mölls и C. Vrignon)

Ответник: Република Австрия (представители: J. Schmoll и A. Posch)

Диспозитив

- 1) Като е определила за „компетентен орган“ за целите на Директива 2007/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 година за сертифициране на машинисти, управляващи локомотиви и влакове в рамките на железопътната система на Общността орган, различен от органа по безопасността, посочен в член 16 от Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно безопасността на железопътния транспорт в Общността и за изменение на Директива 95/18/ЕО на Съвета относно лицензирането на железопътните предприятия и Директива 2001/14/ЕО относно разпределяне на капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътната инфраструктура и за сертифициране за безопасност (Директива относно безопасността на железопътния транспорт), Република Австрия не е изпълнила задълженията си по член 3, буква а) от Директива 2007/59.
- 2) Осъжда Република Австрия да заплати, освен направените от нея съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.

(¹) ОВ С 432, 23.12.2019 г.

Решение на Съда (шести състав) от 12 ноември 2020 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия
(Дело C-842/19) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Решение на Съда, с което се установява неизпълнение на задължения — Неизпълнение — Свободно движение на капитали — Член 63 ДФЕС — Несъвместимост на белгийските данъчни разпоредби относно доходите от недвижими имоти, разположени в чужбина — Член 260, параграф 2 ДФЕС — Искане за налагане на периодична имуществена санкция и на еднократно платима сума)

(2021/C 19/14)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: W. Roels и A. Armenia)

Ответник: Кралство Белгия (представители: P. Cottin, J.-C. Halleux и C. Pochet)

Диспозитив

- 1) Като не е приело всички необходими мерки за изпълнение на решението от 12 април 2018 г., Комисия/Белгия (C-110/17, EU:C:2018:250), Кралство Белгия не е изпълнило задълженията си по силата на член 260, параграф 1 ДФЕС.
- 2) Осъжда Кралство Белгия да плати на Европейската комисия еднократно платима сума от 2 000 000 EUR.
- 3) Осъжда Кралство Белгия да плати на Европейската комисия имуществена санкция в размер на 7 500 EUR на ден, считано от обявяването на настоящото решение до датата на изпълнението на решението от 12 април 2018 г., Комисия/Белгия (C-110/17, EU:C:2018:250).
- 4) Осъжда Кралство Белгия да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 45, 10.2.2020 г.

Преюдициално запитване от Gericht Erster Instanz Eupen (Белгия), постъпило на 28 януари 2020 г. — DQ/Wallonische Region

(Дело C-41/20)

(2021/C 19/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Gericht Erster Instanz Eupen

Страни в главното производство

Жалбоподател: DQ

Ответник: Регион Валония

Преюдициални въпроси

- 1) Противоречи ли на относимите разпоредби от правото на Съюза, и по-специално, от една страна, на членове 20 и 21 от Договора за функционирането на Европейския съюз относно свободното движение на хора и капитали, и/или, от друга страна, на членове 63 и 64 от Договора за функционирането на Европейския съюз относно на свободното движение на капитали, които са две от четирите основни свободи на Европейския съюз, национална правна уредба, както тя се прилага от административните органи, а именно, че ползването без задължение за повторна регистрация на чуждестранно моторно превозно средство, което спорадично и краткосрочно се предоставя на гражданин с местоживее в Белгия от гражданин с местоживее в друга държава членка, се обуславя от изпълнението на изискването този гражданин с местоживее в Белгия да разполага в превозното средство удостоверение за частно ползване на моторното превозно средство, т.е. с удостоверение по смисъла на член 3, параграф 2, точка 6 от Кралски указ от 20 юли 2001 г. за регистрацията на моторните превозни средства?
- 2) Обоснована ли е национална правна уредба като описаната по-горе и прилагана от Регион Валония от изискванията за обществена сигурност или от други защитни мерки, и необходимо ли е да се спазва тази национална уредба, която се тълкува в смисъл, че предвижда императивно изискване в моторното превозно средство да се намира издаден от чуждестранния му собственик документ, с който се разрешава ползването на това моторно превозно средство за ограничен и ясно посочен срок, за да може се постигне преследваната цел, или тази цел би могла да се постигне и с други средства, които не са толкова стриктни и формалистични?

На 10 септември 2020 г. Съдът на Европейския съюз (шести състав) произнася следното определение:

Член 63, параграф 1 ДФЕС следва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба на държава членка, предвиждаща, че лице с местоживее в тази държава членка, на което е предоставено за безплатно и краткосрочно ползване моторно превозно средство от неговия притежател с местоживее в друга държава членка, където е и регистрирано това моторно превозно средство, може да претендира дерогация от задължението за регистрация в сила в държавата членка по местоживее на първото лице единствено тогава, когато документите, доказващи, че съответното лице изпълнява критериите за тази дерогация, са във всеки един момент на разположение в посоченото превозно средство, без да е налице възможност за последващото им представяне.

Преюдициално запитване от Gericht Erster Instanz Eupen (Белгия), постъпило на 28 януари 2020 г. — FS/Wallonische Region

(Дело C-42/20)

(2021/C 19/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Gericht Erster Instanz Eupen

Страни в главното производство

Жалбоподател: FS

Ответник: Регион Валония

Преюдициални въпроси

- 1) Противоречи ли на относимите разпоредби от правото на Съюза, и по-специално, от една страна, на членове 20 и 21 от Договора за функционирането на Европейския съюз относно свободното движение на хора, на член 45 ДФЕС (свободно движение на работници), на член 49 ДФЕС (свобода на установяване) и на член 56 ДФЕС (свобода на предоставяне на услуги) национална правна уредба, както тя се прилага от административните органи, а именно, че ползването без задължение за повторна регистрация на чуждестранно моторно превозно средство, което спорадично и краткосрочно се предоставя за ползване на гражданин с местоживее в Белгия от гражданин с местоживее в друга държава членка, се обуславя от изпълнението на изискването този гражданин с местоживее в Белгия да разполага в превозното средство удостоверение за частно ползване на моторното превозно средство, т.е. с удостоверение по смисъла на член 3, параграф 2, точка 6 от Кралски указ от 20 юли 2001 г. за регистрацията на моторните превозни средства?
- 2) Обоснована ли е национална правна уредба като описаната по-горе и прилагана от Регион Валония от изискванията за обществена сигурност или от други защитни мерки, и необходимо ли е да се спазва тази национална уредба, която се тълкува в смисъл, че предвижда императивно изискване в моторното превозно средство да се намира издаден от чуждестранния му собственик документ, с който се разрешава ползването на това моторно превозно средство за ограничен и ясно посочен срок, без да е налице възможност за последващо представяне на този документ, за да може се постигне преследваната цел, или тази цел би могла да се постигне и с други средства, които не са толкова стриктни и формалистични?

На 10 септември 2020 г. Съдът на Европейския съюз (шести състав) произнася следното определение:

Член 63, параграф 1 ДФЕС следва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба на държава членка, предвиждаща, че лице с местоживее в тази държава членка, на което е предоставено за безплатно и краткосрочно ползване моторно превозно средство от неговия притежател с местоживее в друга държава членка, където е и регистрирано това моторно превозно средство, може да претендира дерогация от задължението за регистрация в сила в държавата членка по местоживее на първото лице единствено тогава, когато документите, доказващи, че съответното лице изпълнява критериите за тази дерогация, са във всеки един момент на разположение в посоченото превозно средство, без да е налице възможност за последващото им представяне.

Преюдициално запитване от Gericht Erster Instanz Eupen (Белгия), постъпило на 28 януари 2020 г. — HU/Wallonische Region

(Дело C-43/20)

(2021/C 19/17)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Gericht Erster Instanz Eupen

Страни в главното производство

Жалбоподател: HU

Ответник: Регион Валония

Преюдициални въпроси

- 1) Противоречи ли на относимите разпоредби от правото на Съюза, и по-специално, от една страна, на членове 20 и 21 от Договора за функционирането на Европейския съюз относно свободното движение на хора и капитали, и/или, от друга страна, на членове 63 и 64 от Договора за функционирането на Европейския съюз относно на свободното движение на капитали, които са две от четирите основни свободи на Европейския съюз, национална правна уредба, както тя се прилага от административните органи, а именно, че ползването без задължение за повторна регистрация на чуждестранно моторно превозно средство, което спорадично и краткосрочно се предоставя на гражданин с местоживее в Белгия от гражданин с местоживее в друга държава членка, се обуславя от изпълнението на изискването този гражданин с местоживее в Белгия да разполага в превозното средство удостоверение за частно ползване на моторното превозно средство, т.е. с удостоверение по смисъла на член 3, параграф 2, точка 6 от Кралски указ от 20 юли 2001 г. за регистрацията на моторните превозни средства?

- 2) Обоснована ли е национална правна уредба като описаната по-горе и прилагана от Регион Валония от изискванията за обществена сигурност или от други защитни мерки, и необходимо ли е да се спазва тази национална уредба, която се тълкува в смисъл, че предвижда императивно изискване в моторното превозно средство да се намира издаден от чуждестранния му собственик документ, с който се разрешава ползването на това моторно превозно средство за ограничен и ясно посочен срок, за да може се постигне преследваната цел, или тази цел би могла да се постигне и с други средства, които не са толкова стриктни и формалистични?

На 10 септември 2020 г. Съдът на Европейския съюз (шести състав) произнася следното определение:

Член 63, параграф 1 ДФЕС следва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба на държава членка, предвиждаща, че лице с местоживее в тази държава членка, на което е предоставено за безплатно и краткосрочно ползване моторно превозно средство от неговия притежател с местоживее в друга държава членка, където е и регистрирано това моторно превозно средство, може да претендира дерогация от задължението за регистрация в сила в държавата членка по местоживее на първото лице единствено тогава, когато документите, доказващи, че съответното лице изпълнява критериите за тази дерогация, са във всеки един момент на разположение в посоченото превозно средство, без да е налице възможност за последващото им представяне.

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 23 април 2020 г. — AZ, BY, CX, DW, EV, FU, GJ/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca — MIUR, Università degli studi di Perugia

(Дело C-173/20)

(2021/C 19/18)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподатели: AZ, BY, CX, DW, EV, FU, GJ

Ответници: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca — MIUR, Università degli studi di Perugia

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли клауза 5 от Рамковото споразумение към Директива № 1999/70/ЕО (Директива на Съвета относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), наричана по-нататък „Директивата“) (¹), озаглавена „Мерки за предотвратяване на злоупотребата“, и разглеждана във връзка със съображения 6 и 7 и с клауза 4 от това споразумение („Принцип на недискриминация“), както и в светлината на принципите на равностойност, на ефективност и на принципа за полезния ефект на правото [на Европейския съюз], национална правна уредба, в конкретния случай член 24, алинея 3, буква а) и член 22, алинея 9 от Закон 240/2010, която позволява на университетите да използват, без ограничения в количествено отношение, срочни договори за изследовател с тригодишна продължителност и които могат да бъдат продължени с две години, без сключването и продължаването им да се обуславя от каквото и да било обективно основание, свързано с временни или извънредни нужди на учебното заведение, което ги разпорежда[,] и която предвижда — като единствено ограничение за използването на многобройни срочни трудови правоотношения със същото лице — само продължителност, непревишаваща дванадесет години, включително непоследователни?
- 2) Допуска ли посочената клауза 5 от Рамковото споразумение, разглеждана във връзка със съображения 6 и 7 от Директивата и с посочената клауза 4 от това споразумение, както и в светлината на полезния ефект на правото на Европейския съюз, национална правна уредба (в настоящия случай член 24 и член 29, алинея 1 от Закон 240/2010), доколкото позволява на университетите да назначават единствено изследователи за определен срок, без да обвързва съответното решение с наличието на временни или извънредни нужди, без налагането на каквито и да било ограничения, посредством потенциално неопределен брой последователни срочни трудови договори, за обичайните преподавателски и научноизследователски нужди на тези университети?

- 3) Допуска ли клауза 4 от същото рамково споразумение национална правна уредба като член 20, алинея 1 от Законодателен декрет 75/2017 (съгласно тълкуването, дадено му в посоченото циркулярно писмо № 3/2017 на министъра), която, въпреки че признава възможността за стабилизиране на изследователите на срочни трудови договори в публичноправните научноизследователски институции — но само ако са прослужили поне три години до 31 декември 2017 г. — не я допуска за университетските изследователи на срочен трудов договор само защото член 22, алинея 16 от Законодателен декрет 75/2017 е причислил трудовото им правоотношение, макар и основаващо се по закон на трудов договор, към „публичноправния режим“, независимо от това че член 22, алинея 9 от Закон 240/2010 подчинява изследователите в научноизследователските институции и университетите на същото правило за максимална продължителност, която могат да имат поддържаните срочни трудови правоотношения, под формата на договори по член 24 или на ваучери за изследвания, посочени в същия член 22, с университетите и с научноизследователските институции?
- 4) Допускат ли принципите на равностойност и на ефективност, и този за полезния ефект на правото на ЕС, във връзка с Рамковото споразумение, както и принципът на недискриминация, съдържащ се в клауза 4 от него, национална правна уредба (член 24, алинея 3, буква а) от Закон 240/2010 и член 29, алинея 2, буква d) и алинея 4 от Законодателен декрет 81/2015), която въпреки наличието на уредба, приложима за всички работници с публичноправен и с частноправен режим, съдържаща се понастоящем в същия Декрет № 81 и която определя (считано от 2018 г.) максималната продължителност на срочно трудово правоотношение на 24 месеца (включително упължавания и подновявания) и обуславя използването на такъв вид трудови правоотношения в публичната администрация от наличието на „временни и извънредни нужди“, позволява на университетите да назначават изследователи по силата на срочен тригодишен договор, който може да бъде продължен с две години при положителна оценка на научноизследователските и преподавателските дейности, извършени по време на същия тригодишен период, без да обвързва нито сключването на първия договор, нито продължаването му с наличието на тези временни или извънредни нужди на учебното заведение, позволявайки им също в края на петгодишния период да сключат със същото или с други лица още един срочен договор от подобен вид, с цел удовлетворяване на същите преподавателски и изследователски нужди, свързани с предходния договор?
- 5) Допуска ли клауза 5 от посоченото рамково споразумение, включително в светлината на принципите на ефективност и на равностойност и на горепосочената клауза 4, национална правна уредба (член 29, алинея 2, буква d) и алинея 4 от Законодателен декрет 81/2015 и член 36, алинеи 2 и 5 от Законодателен декрет 165/2001) да изключва за университетските изследователи, назначени по срочен договор за три години, който може да бъде продължен с още две години (съгласно посочения член 24, алинея 3, буква а) от Закон 240/2010), възможността за последващо установяване на безсрочно правоотношение, при положение че не съществуват други мерки в рамките на италианското право, които биха могли да предотвратят и санкционират злоупотребите при използването на последователни срочни правоотношения от страна на университетите?

(¹) Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприемачите с държавно участие (CEEP) (ОВ L 175, 1999 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Полша), постъпило на
22 юли 2020 г. — Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty/D.P.

(Дело C-338/20)

(2021/C 19/19)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

Страни в главното производство

Жалбоподател: Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty

Ответник: D.P.

Преюдициален въпрос

Позволява ли връчването на наказването лице на решението, с което се налага парично наказание, без да е осигурен преводът му на разбираем за адресата език, органът на държавата, изпълняваща решението, да откаже изпълнението му въз основа на разпоредбите за транспониране на член 20, параграф 3 от Рамково решение 2005/214/ПВР ⁽¹⁾ поради нарушаване на правото на справедлив съдебен процес?

(¹) Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 година относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции (ОВ, L 76, 2005 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 150).

**Преюдициално запитване от Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Полша), постъпило на
2 октомври 2020 г. — Delfarma Sp. z o.o./Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych,
Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych**

(Дело C-488/20)

(2021/C 19/20)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Страни в главното производство

Жалбоподател: Delfarma Sp. z o.o.

Ответник: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли член 34 ДФЕС национална правна уредба, съгласно която разрешение за паралелен внос отпада една година след датата на отпадане на разрешението за пускане на пазара на референтен лекарствен продукт?
- 2) Може ли с оглед на членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС националният орган да издаде установително решение относно отпадането по право на разрешение за пускане на пазара на лекарствен продукт при условията на паралелен внос единствено поради изтичането на определен по закон срок, изчисляван от датата на отпадане на разрешението за пускане на пазара на референтен лекарствен продукт, без да изследва причините за отпадане във връзка с този продукт и другите предпоставки по член 36 ДФЕС, свързани със закрилата на живота и здравето на хората?
- 3) Достатъчни ли са за издаване на установително решение относно отпадането на разрешение за пускане на пазара на лекарствен продукт при условията на паралелен внос освобождаването на паралелните вносители от задължението за представяне на периодични доклади за безвредност и свързаната с това липса на актуални данни на разположение на административния орган относно съотношението риск—полза, произтичащо от лекарствената терапия?

**Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 6 октомври 2020 г. —
ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft/Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH**

(Дело C-500/20)

(2021/C 19/21)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Касатор: ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft

Ответник по касационната жалба: Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH

Преюдициални въпроси

1) Има ли Съдът на Европейския съюз компетентност да тълкува Единните правила за договора за използване на инфраструктурата в международно железопътно съобщение (CUI; притурка E към Конвенцията за международни железопътни превози (COTIF) ⁽¹⁾?

2) При утвърдителен отговор на първия въпрос:

Трябва ли член 8, параграф 1, буква b) от CUI да се тълкува в смисъл, че в обхвата на предвидената там отговорност на управителя за имуществени вреди попадат и разходите, които възникват за превозвача от това, че поради повреждането на локомотивите му той трябва да ги замести, като наеме други локомотиви?

3) При утвърдителен отговор на първия въпрос и отрицателен отговор на втория въпрос:

Трябва ли член 4 и член 19, параграф 1 от CUI да се тълкуват в смисъл, че страните по договора реално могат да поемат по-тежка отговорност с бланкетно препращане към националното право, ако съгласно това право действително обхватът на отговорността е по-широк, но — в отклонение от обективната отговорност съгласно CUI — вината е предпоставка за отговорността?

⁽¹⁾ 2013/103/ЕС: Решение на Съвета от 16 юни 2011 година за подписване и сключване на Споразумение между Европейския съюз и Междуправителствената организация за международни железопътни превози за присъединяване на Европейския съюз към Конвенцията за международни железопътни превози (COTIF) от 9 май 1980 г., изменена с Протокола от Вилнюс от 3 юни 1999 г. (ОВ L 51, 2013 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo (Португалия), постъпило на 13 октомври 2020 г. — Autoridade Tributária e Aduaneira/Termas Sulfurosas de Alcafache SA

(Дело C-513/20)

(2021/C 19/22)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal Administrativo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Autoridade Tributária e Aduaneira

Ответник: Termas Sulfurosas de Alcafache SA

Преюдициален въпрос

Могат ли плащанията, извършени като насрещна престация за услугата по откриване на индивидуално досие на всеки ползвател, включително клинично досие, даващи право на закупуване на процедури за „класическо балнеологично лечение“ [...] да попадат в обхвата на понятието „тясно свързани дейности“ по член 132, параграф 1, буква б) от Директивата за ДДС ⁽¹⁾ и следователно да се считат за освободени от ДДС?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

**Преюдициално запитване от Bundesarbeitsgericht (Германия), постъпило на 13 октомври 2020 г. —
DS/Koch Personaldienstleistungen GmbH**

(Дело C-514/20)

(2021/C 19/23)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesarbeitsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: DS

Ответник: Koch Personaldienstleistungen GmbH

Преюдициален въпрос

Допускат ли член 31, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 7 от Директива 2003/88/ЕО ⁽¹⁾ разпоредба в колективен трудов договор, която за изчисляването дали и за колко часа работникът има право на добавки за извънреден труд взема предвид само действително отработените часове, но не и часовете, през които работникът се ползва от минималния си платен годишен отпуск?

⁽¹⁾ Директива 2003/88/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, 2003 г., стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3).

**Преюдициално запитване от Bundesarbeitsgericht (Германия), постъпило на 16 октомври 2020 г. —
XP/St. Vincenz-Krankenhaus GmbH**

(Дело C-518/20)

(2021/C 19/24)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesarbeitsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: XP

Ответник: St. Vincenz-Krankenhaus GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Допускат ли член 7 от Директива 2003/88/ЕО ⁽¹⁾ и член 31, параграф 2 от Хартата тълкуване на национална разпоредба като член 7, параграф 3 от [Bundesurlaubsgesetz (Федерален закон за отпуските)], според което неупражненото все още право на платен годишен отпуск от работник, при който през референтната година настъпва пълна инвалидност по здравословни причини, но който все пак е могъл да ползва отпуска — поне частично — преди настъпването на инвалидността през референтната година, се погасява петнадесет месеца след края на референтната година в случай на продължаваща непрекъсната неработоспособност, дори в случай че работодателят действително не е осигурил възможност на работника да упражни правото си на отпуск чрез съответна покана и предоставяне на информация?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос: при тези условия изключена ли е възможността за погасяване в по-късен момент в случай на продължаваща пълна инвалидност?

⁽¹⁾ Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, 2003 г., стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3).

Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 15 октомври 2020 г. — К

(Дело C-519/20)

(2021/C 19/25)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hannover

Страни в главното производство

Жалбоподател: К

Ответник: Landkreis Gifhorn

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли правото на Съюза, и по-специално член 18, параграф 1 и 3 от Директива 2008/115/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че национална юрисдикция, която се произнася по задържането с цел извеждане, трябва да проверява във всеки отделен случай дали са изпълнени условията на разпоредбата, по-специално, че извънредното положение все още трае, ако националният законодател, позовавайки се на член 18, параграф 1, се е отклонил от нормите на член 16, параграф 1 в националното право?
- 2) Следва ли правото на Съюза, и по-специално член 16, параграф 1 от Директива 2008/115/ЕО, да се тълкува в смисъл, че то не допуска национална правна уредба, която разрешава временно до 1 юли 2022 г. настаняването в място за лишаване от свобода на задържано лице, подлежащо на извеждане, въпреки съществуването на специализирани центрове за задържане в държавата членка и въпреки че това не се налага поради извънредна ситуация по смисъла на член 18, параграф 1 от Директива 2008/115/ЕО?
- 3) Следва ли член 16, параграф 1 от Директива 2008/115/ЕО да се тълкува в смисъл, че не е налице „специализиран център за задържане“ за задържането на лице, подлежащо на извеждане, когато:

— „специализираният център за задържане“ е на непряко подчинение на същия член на правителството, на чието подчинение са местата за задържане на затворници, а именно министъра на правосъдието,

— „специализираният център за задържане“ е организиран като отделение на място за лишаване от свобода и макар че има собствен ръководител, бидейки едно от няколко отделения на мястото за лишаване от свобода, като цяло е подчинено на ръководството на последното?

- 4) При отрицателен отговор на въпрос 3:

Следва ли член 16, параграф 1 от Директива 2008/115/ЕО да се тълкува в смисъл, че е налице настаняване в „специализиран център за задържане“ на лица, подлежащи на извеждане, когато мястото за лишаване от свобода открие специално отделение за затваряне на лица, подлежащи на извеждане, това отделение използва специална площ с три сгради в рамките на ограденията за задържани лица, подлежащи на извеждане, и в една от тези три сгради временно са настанени само затворници, излежаващи заместващи или краткосрочни наказания лишаване от свобода, при което мястото за лишаване от свобода следи за отделянето на задържаните лица, подлежащи на извеждане, от затворниците, като по-специално всяка сграда разполага със собствени съоръжения (собствен склад за облекло, собствена медицинска служба, собствена спортна зала) и двор/открита площ, която се вижда от всички сгради, но всяка сграда има собствено пространство за затворените лица, оградено с бодлива тел, така че не съществува пряк достъп между сградите?

⁽¹⁾ Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (ОВ L 348, 2008 г., стр. 98).

Преюдициално запитване от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Литва), постъпило на 22 октомври 2020 г. — UAB Tiketa/M.Š., VšĮ Baltic Music

(Дело C-536/20)

(2021/C 19/26)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател в касационното производство: UAB Tiketa

Други страни в касационното производство: M.Š., VšĮ Baltic Music

Преюдициални въпроси

1. Следва ли понятието за търговец, така както е определено в член 2, точка 2 от Директива 2011/83 ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че лице, което действа като посредник при закупуването на билет от потребител, може да се разглежда като търговец, обвързан с предвидените в Директива 2011/83 задължения, и съответно като страна по договора за продажба или за услуга, срещу която потребителят може да подаде жалба или да предяви иск?
 - 1.1. От значение ли е за тълкуването на понятието за търговец, така както е определено в член 2, точка 2 от Директива 2011/83, дали лицето, действащо като посредник при закупуването на билет от потребител, е предоставило на потребителя, преди той да бъде обвързан с договор от разстояние, по ясен и разбираем начин цялата информация за основния търговец, както е предвидено в член 6, параграф 1, букви в) и г) от Директива 2011/83?
 - 1.2. Следва ли фактът на посредничество да се приеме за разкрит в случай, когато лицето, участващо в процеса по закупуване на билет, предостави на потребителя, преди той да бъде обвързан с договор от разстояние, името и правната форма на основния търговец, както и информацията, че основният търговец поема цялата отговорност за събитието, неговото качество и съдържание и информация за него, и посочи, че самото то действа единствено като разпространител на билети и е разкрит представител?
 - 1.3. Може ли понятието за търговец, така както е определено в член 2, точка 2 от Директива 2011/83, да се тълкува в смисъл, че предвид правоотношението между страните, изразяващо се в услуга от две части (разпространение на билети и организиране на събитие), и продавачът на билети, и организаторът на събитието могат да се считат за търговци, т.е. страни по потребителския договор?
2. Следва ли изискването за предоставяне на информация и за предоставяне на тази информация на разположение на потребителя на ясен и разбираем език, както е установено в член 8, параграф 1 от Директива 2011/83, да се тълкува и прилага по такъв начин, че задължението да се информира потребителят да се счита за надлежно изпълнено, когато тази информация, дадена в правилата на посредника за предоставяне на услуги, е на разположение на потребителя на уебсайта tiketa.lt, преди потребителят да направи плащането, с което потвърждава, че е запознат с правилата на посредника за предоставяне на услуги и че приема да ги спазва като част от условията по предстоящата сделка посредством така нареченото „click-wrap“ споразумение („чрез кликане“), тоест като постави отметка в определено поле в онлайн системата и натисне конкретна хипервръзка?
 - 2.1. Относим ли е за тълкуването и прилагането на това изискване, че тази информация не е предоставена на траен носител и че няма последващо потвърждение на договора, което да съдържа цялата необходима информация, посочена в член 6, параграф 1 от Директива 2011/83 на траен носител, съгласно изискванията на член 8, параграф 7 от Директива 2011/83?
 - 2.2. Съставлява ли информацията, дадена в правилата на посредника за предоставяне на услуги, неразделна част от договора от разстояние за целите на член 6, параграф 5 от Директива 2011/83, независимо че тази информация не е предоставена на траен носител и/или липсва последващо потвърждение на договора на траен носител?

⁽¹⁾ ОВ, L 304, 2011 г., стр. 64.

**Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 21 октомври 2020 г. —
L Fund/Finanzamt D**

(Дело C-537/20)

(2021/C 19/27)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: L Fund

Ответник: Finanzamt D

Участник в производството: Bundesministerium der Finanzen

Преюдициален въпрос

Допуска ли член 56 от Договора за създаване на Европейската общност (понастоящем член 63 от Договора за функционирането на Европейския съюз) правната уредба на държава членка, по силата на която местните специални инвестиционни фондове за недвижими имоти, в които участват изключително чуждестранни инвеститори, са освободени от облагане с корпоративен данък, докато чуждестранните специални инвестиционни фондове за недвижими имоти, в които участват изключително чуждестранни инвеститори, са ограничено данъчнозадължени за корпоративния данък по отношение на реализираните на територията на страната доходи от отдаване под наем?

Жалба, подадена на 23 октомври 2020 г. — Литва/Парламент и Съвет

(Дело C-541/20)

(2021/C 19/28)

Език на производството: литовски

Страни

Жалбоподател: Република Литва (представители: K. Dieninis, V. Kazlauskaitė-Švenčionienė, R. Dzikovič, A. Kisieliauskaitė и G. Taluntytė, както и R. Petravičius, advokatas)

Ответници: Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

1. Да се отмени член 1, параграфи 3 и 7 от Директива 2020/1057 ⁽¹⁾, който изисква правилата за командироването на работници да се прилагат по отношение на международните (трансграничните) и каботажните превози за целите на Директива 96/71/ЕО. Ако не е възможно член 1, параграфи 3 и 7 от Директива 2020/1057 да бъде отменен, без това да измени същността на Директивата, Република Литва моли Директива 2020/1057 да бъде изцяло отменена;
2. да се отмени член 1, точка 6, буква г) от Регламент 2020/1054 ⁽²⁾, доколкото въвежда задължение на транспортните предприятия да гарантират, че на всеки четири седмици водачите ще се връщат на мястото си на пребиваване или в експлоатационния център на предприятието. Ако не е възможно да бъде отменена само тази част от разпоредбата, Република Литва моли разпоредбата да бъде отменена изцяло;
3. да се отмени член 3 от Регламент 2020/1054, доколкото предвижда, че измененията на Регламент (ЕО) № 561/2006 влизат в сила на двадесетия ден след публикуването на Регламент 2020/1054 (20 август 2020 г.). Ако не е възможно член 3 от Регламент 2020/1054 да бъде отменен, без това да засегне останалите разпоредби на този регламент, Република Литва моли Регламент 2020/1054 да бъде изцяло отменен;

4. Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си Република Литва излага следните основания:

1. Доколкото предвижда задължение за прилагане на правилата за командироването на работници по отношение на международните трансгранични (различни от двустранните) и каботажни превози, **член 1, параграфи 3 и 7 от Директива 2020/1057 е приет в нарушение на:**

- 1.1 **принципа на равно третиране**, тъй като селективното разделение на превозите е неоснователно и създава двойни стандарти за заплащането на работниците в едно и също предприятие, въпреки че полагат еднакъв по вид труд. В този смисъл правилата за командироването са установени без обективни критерии, а оттам и в нарушение на принципа на равното заплащане за еднакъв труд и в противоречие с принципа на равно третиране по член 20 от Хартата на основните права на Европейския съюз;
- 1.2 **принципа на пропорционалност**, тъй като институциите на Съюза i) са установили различни правила за заплащане спрямо водачи, които полагат еднакъв труд; ii) не са взели предвид особеностите на международните превози; iii) не са взели предвид изключително високото равнище на мобилност на работещите в сектора на международния транспорт; iv) чрез определените от тях критерии са наложили неоправдано голяма административна тежест на малките и средните предприятия, с което са допуснали явна грешка и са приели мярка, която е непропорционална спрямо преследваната цел;
- 1.3 **принципите на добрите законодателни практики**, тъй като институциите на Съюза е трябвало да извършат оценка на въздействието на спорните разпоредби или да изложат мотиви защо такава оценка не е необходима.

2. **Член 1, точка 6, буква г) от Регламент 2020/1054**, който предвижда задължение за транспортните предприятия да гарантират, че на всеки четири седмици водачите им ще се връщат на мястото си на пребиваване или в експлоатационния център на предприятието, **е приет в нарушение на:**

- 2.1 **член 45 ДФЕС**, тъй като задължителното връщане на водачите в мястото им на пребиваване или в експлоатационния център на предприятието, без възможност сами да решат къде искат да прекарват почивката си, накърнява свободата им на движение като работници;
- 2.2 **член 26 ДФЕС и общия принцип за недопускане на дискриминация**, тъй като спорната мярка ограничава свободното движение на работниците и дискриминира работниците от предприятията в периферните държави членки, като ги задължава да се връщат на мястото си на пребиваване или в експлоатационния център на предприятието, за да почиват, като по този начин те са принудени да изминават големи разстояния и да изразходват много повече време, отколкото водачите, работещи за транспортни предприятия в държави членки, които са разположени в центъра или близо до центъра на Европейския съюз; за целите на изпълнението на разпоредбата за връщането на работниците транспортните предприятия в периферните държави членки ще са в по-неблагоприятно положение в сравнение с другите предприятия на вътрешния пазар;
- 2.3 **член 3, параграф 3 ДЕС, членове 11 ДФЕС и 191 ДФЕС и политиката на Съюза в областта на околната среда и изменението на климата**, тъй като задължителното връщане на водачите на всеки четири седмици ще доведе до изкуствено увеличаване на движението по пътищата на Съюза и на броя на водачите, които се връщат с ненатоварени ремаркета, както и на броя на други организирани превози, количеството изразходвано гориво и емисиите на CO₂ в околната среда;
- 2.4 **принципа на пропорционалност**, тъй като задължителното редовно връщане на водачите съгласно тази разпоредба е мярка, която е явно непропорционална и неподходяща спрямо публично заявената цел за подобряване на условията на почивка на работниците.

3. **Член 3 от Регламент 2020/1054**, който определя датата на влизане в сила на Регламента (20 август 2020 г.), без да предвиди преходен период, особено като се има предвид фактът, че е налице задължение за незабавно прилагане на i) измененията на член 8, параграф 8 от Регламент № 561/2006, с които се забранява водачите да прекарват почивката си в кабината на превозното средство, и на ii) измененията на член 8, параграф 8а от Регламент № 561/2006 във връзка със задължението да се гарантира, че на всеки четири седмици водачите ще се връщат на мястото си на пребиваване, **е приет в нарушение на:**

- 3.1 **принципа на пропорционалност**, тъй като при определянето на 20-дневен срок за влизането на Регламента в сила институциите на Съюза i) не са взели предвид факта, че по обективни причини в отсъствието на преходен период държавите членки и превозвачите няма да са в състояние да се адаптират към изменените задължения, и ii) не са изложили съображения, от които да личи какво налага такова спешно влизане на новите изисквания в сила;
- 3.2 **изискването за мотивиране по член 296 ДФЕС**, тъй като при разглеждането на предложението институциите на Съюза са знаели — от анализа на въздействието и от други източници — че i) забраната за спане в кабината през съответните периоди ще е неприложима на практика за повечето държави членки (поради липсата на достатъчно алтернативи за настаняване) и за транспортните предприятия, ii) задължението да се гарантира, че водачите ще се връщат на мястото си на пребиваване или в експлоатационния център на предприятието, ще доведе до практически трудности, понеже правилата за прилагането на това задължение са неясни, а в резултат от това институциите на Съюза са били длъжни да изложат съображения, с които да обяснят защо не са предвидили преходен период или отложено влизане в сила на това законодателство;
- 3.3 **принципа на лоялно сътрудничество**, тъй като институциите на Съюза не само не са обосנוвали необходимостта от незабавно влизане в сила на забраната за прекарване на нощта в кабината на превозното средство през съответните периоди и на задължението да се гарантира, че водачите ще се връщат на мястото си на пребиваване, но и не са взели предвид данните, представени от държавите членки и заинтересованите лица относно наличието на обективни пречки и необходимостта да се предвиди преходен период, който да даде възможност за подготовка за изменените правила.

(¹) Директива (ЕС) 2020/1057 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2020 година за определяне на специфични правила във връзка с Директива 96/71/ЕО и Директива 2014/67/ЕС за командироването на водачи в сектора на автомобилния транспорт и за изменение на Директива 2006/22/ЕО по отношение на изискванията за изпълнение и Регламент (ЕС) № 1024/2012 (ОВ L 249, 2020 г., стр. 49).

(²) Регламент (ЕС) 2020/1054 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2020 година за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 по отношение на минималните изисквания за максималното дневно и седмично време на управление, минималните прекъсвания и дневните и седмичните почивки, и на Регламент (ЕС) № 165/2014 по отношение на установяването на местоположението чрез тахографи (ОВ L 249, 2020 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 23 октомври 2020 г. — Литва/Парламент и Съвет

(Дело C-542/20)

(2021/C 19/29)

Език на производството: литовски

Страни

Жалбоподател: Република Литва (представители: K. Dieninis, V. Kazlauskaitė-Švenčionienė, R. Dzikovič, A. Kisieliauskaitė и G. Taluntytė, както и R. Petravičius, advokatas)

Ответници: Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени член 1, точка 3 от Регламент 2020/1055 (¹), доколкото с него в Регламент (ЕО) № 1071/2009 (²) е добавен член 5, параграф 1, буква б), който предвижда, че „в държавата членка на установяване предприятието трябва [...] да организира дейността на своя автомобилен парк по начин, който гарантира, че превозните средства, които са на разположение на предприятието и се използват за международен превоз на товари, се връщат в един от експлоатационните центрове в съответната държава членка най-малко в рамките на осем седмици след напускането ѝ“;
- да се отмени член 2, точка 4, буква а) от Регламент 2020/1055, който изменя член 8 от Регламент (ЕО) № 1072/2009 (³), като добавя в него параграф 2а, който предвижда, че „[н]а превозвачите не се разрешава да извършват каботажни превози с едно и също превозно средство или — при състав от превозни средства, с моторното превозно средство от същия този състав — в същата държава членка в рамките на четири дни след приключването на каботажния превоз в тази държава членка“;

3. Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си Република Литва излага следните основания:

1. **Член 1, точка 3 от Регламент 2020/1055**, доколкото с него в Регламент (ЕО) № 1071/2009 е добавен член 5, параграф 1, буква б), който предвижда, че „в държавата членка на установяване предприятието трябва [...] да организира дейността на своя автомобилен парк по начин, който гарантира, че превозните средства, които са на разположение на предприятието и се използват за международен превоз на товари, се връщат в един от експлоатационните центрове в съответната държава членка най-малко в рамките на осем седмици след напускането ѝ“, **е приет в нарушение на:**

- 1.1 **член 3, параграф 3 ДЕС, членове 11 ДФЕС и 191 ДФЕС и политиката на Европейския съюз в областта на околната среда и изменението на климата.** Изискването за връщане в експлоатационния център ще увеличи броя на ненатоварените превозни средства по европейските пътища, както и количеството на емисиите на CO₂ и замърсяването на околната среда. При приемането на спорната разпоредба институциите на Съюза не са взели предвид мерките във връзка с политиката на Съюза в областта на околната среда и изменението на климата, и особено изискванията във връзка с опазването на околната среда и екологичните цели, насърчавани съгласно Европейския зелен пакт и потвърдени от Европейския съвет;

- 1.2 **член 26 ДФЕС и общия принцип за недопускане на дискриминация.** Спорната разпоредба е протекционистка мярка, която води до раздробяване на транспортния пазар в Съюза, ограничава конкуренцията и дискриминира превозвачите в държавите членки, които са разположени в географските краища на Съюза (периферните държави членки). Тази разпоредба освен това третира дискриминационно сектора на международния автомобилен транспорт в сравнение с останалите сектори на транспорта;

- 1.3 **член 91, параграф 2 ДФЕС и член 94 ДФЕС.** Институциите на Съюза са били длъжни да вземат предвид факта, че спорната разпоредба ще има особено голямо въздействие върху жизненото равнище и нивото на заетост в периферните държави членки и ще се отрази особено неблагоприятно на икономическото положение на превозвачите от периферията; институциите на Съюза обаче не са изпълнили това свое задължение;

- 1.4 **принципите на добрите законодателни практики**, тъй като спорната разпоредба е **приета без оценка на въздействието ѝ** и без надлежно обсъждане на отрицателните ѝ социални и икономически последици и въздействието ѝ върху околната среда;

- 1.5 **принципа на пропорционалност**, тъй като установеното изискване за редовно връщане на превозните средства е явно непропорционална мярка и не е подходящо за постигането на публично заявената цел, а именно да се противодейства на явлението на т.нар. дружества „пощенски кутии“.

2. **Член 2, точка 4, буква а) от Регламент 2020/1055**, който изменя член 8 от Регламент (ЕО) № 1072/2009, като добавя в него параграф 2а, който предвижда, че „[н]а превозвачите не се разрешава да извършват каботажни превози с едно и също превозно средство или — при състав от превозни средства, с моторното превозно средство от същия този състав — в същата държава членка в рамките на четири дни след приключването на каботажния превоз в тази държава членка“, **е приет в нарушение на:**

- 2.1 **член 3, параграф 3 ДЕС, членове 11 ДФЕС и 191 ДФЕС**, тъй като задължителният четиридневен период на прекъсване на дейността след извършването на каботажен превоз ще увеличи транспортния поток на ненатоварени превозни средства по пътищата на Съюза и ще доведе до увеличаване на емисиите на CO₂ и замърсяването на околната среда. Заради това спорната разпоредба е в противоречие със закрепеното в Договорите изискване, съгласно което при изпълнението на транспортната политика на Съюза трябва да се вземат предвид изискванията за защита на околната среда и целите на Европейския зелен пакт;

- 2.2 **член 26 ДФЕС и принципа за недопускане на дискриминация.** Определеният четиридневен период на прекъсване на дейността след каботажен превоз създава ограничения за извършването на дейност на вътрешния пазар и за ефективността на логистичната верига. Раздробяването на пазара на автомобилните товарни превози води до дискриминация спрямо малките държави членки и тези от периферията на Съюза, като в същото време осигурява неправомерно и необосновано предимство за големите централни държави членки само заради географското им положение;

- 2.3 **член 91, параграф 2 ДФЕС и член 94 ДФЕС**, тъй като спорната разпоредба е приета, без да се вземат предвид отрицателните последици за икономическото положение на превозвачите от малките държави членки и тези от периферията на Съюза и за жизненото равнище и нивото на заетост в тези държави членки;

- 2.4 **принципите на добрите законодателни практики**, тъй като спорната разпоредба е приета без оценка на въздействието ѝ и без надлежно обсъждане на отрицателните ѝ социални и икономически последици и въздействието ѝ върху околната среда;
- 2.5 **принципа на пропорционалност**, тъй като определеният четиридневен период на прекъсване на дейността след каботажен превоз е неподходяща мярка, която не е пропорционална спрямо търсените цели — да се изяснят принципите, които уреждат каботажните превози, и да се повиши ефективността на прилагането им.

-
- (¹) Регламент (ЕС) 2020/1055 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2020 година за изменение на регламенти (ЕО) № 1071/2009, (ЕО) № 1072/2009 и (ЕС) № 1024/2012 с оглед на адаптирането им към развитието в сектора на автомобилния транспорт (ОВ L 249, 2020 г., стр. 17).
- (²) Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач и за отмяна на Директива 96/26/ЕО на Съвета (ОВ L 300, 2009 г., стр. 51).
- (³) Регламент (ЕО) № 1072/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година относно общите правила за достъп до пазара на международни автомобилни превози на товари (ОВ L 300, 2009 г., стр. 72).

Иск, предявен на 23 октомври 2020 година — Република България / Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

(Дело C-543/20)

(2021/C 19/30)

Език на производството: български

Страни

Ищец: Република България (П. Захариева, Цв. Митова, М. Георгиева, представители)

Ответници: Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Съда на Европейския съюз:

- Да отмени чл. 1(б)(в) и (г) от Регламент (ЕС) 2020/1054 (¹) на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2020 година за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 по отношение на минималните изисквания за максималното дневно и седмично време на управление, минималните прекъсвания и дневните и седмичните почивки, и на Регламент (ЕС) № 165/2014 по отношение на установяването на местоположението чрез тахографи;
- Като алтернатива, в случай че Съдът прецени, че основният иск за частична отмяна на оспорвания Регламент не може да бъде уважен, да отмени Регламент (ЕС) 2020/1054 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2020 година за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 по отношение на минималните изисквания за максималното дневно и седмично време на управление, минималните прекъсвания и дневните и седмичните почивки, и на Регламент (ЕС) № 165/2014 по отношение на установяването на местоположението чрез тахографи в неговата цялост; и
- Да разпореди на Европейския парламент и на Съвета на Европейския съюз да заплатят съдебните разходи по настоящото производство.

Правни основания и главни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателят изтъква общо 5 правни основания:

1. Нарушение на чл. 21(1) и чл. 45 от Договора за функционирането на Европейския съюз („ДФЕС“), както и на чл. 45(1) от Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“).

2. Нарушение на принципа на пропорционалност, установен в чл. 5(4) от Договора за Европейския съюз („ДЕС“) и чл. 1 от Протокол № 2 за прилагане на принципите на субсидиарност и пропорционалност, приложен към ДЕС и ДФЕС.
3. Нарушение на принципа на правна сигурност.
4. Нарушение на принципа на пропорционалност, установен в чл. 5(4) от ДЕС и чл. 1 от Протокол № 2 за прилагане на принципите на субсидиарност и пропорционалност, приложен към ДЕС и ДФЕС.
5. Нарушение на принципа на равно третиране и недопускане на дискриминация, установен в чл. 18 от ДФЕС и чл. 20 и чл. 21 от Хартата, принципа на равенство на държавите членки пред Договорите, установен в чл. 4(2) от ДЕС и доколкото Съдът прецени за необходимо — чл. 95(1) от ДФЕС.

(¹) ОВ 2020, L 249, стр. 1

Иск, предявен на 23 октомври 2020 година — Република България / Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

(Дело C-544/20)

(2021/C 19/31)

Език на производството: български

Страни

Ищец: Република България (П. Захариева, Цв. Митова, М. Георгиева, представители)

Ответници: Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Съда на Европейския съюз:

- Да отмени Директива (ЕС) 2020/1057 (¹) на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2020 година за определяне на специфични правила във връзка с Директива 96/71/ЕО и Директива 2014/67/ЕС за командироването на водачи в сектора на автомобилния транспорт и за изменение на Директива 2006/22/ЕО по отношение на изискванията за изпълнение и Регламент (ЕС) № 1024/2012; и
- Да разпреди на Европейския парламент и на Съвета на Европейския съюз да заплатят съдебните разноски по настоящото производство.

Правни основания и главни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателят изтъква общо 5 правни основания:

1. Нарушение на принципа на пропорционалност, предвиден в чл. 5(4) от Договора за Европейския съюз („ДЕС“) и чл. 1 от Протокола (№ 2) относно прилагането на принципите на субсидиарност и на пропорционалност, приложен към ДЕС и Договора за функционирането на Европейския съюз („ДФЕС“).
2. Нарушение на принципа на равенство и недискриминация, предвиден в чл. 18 от ДФЕС и чл. 20 и чл. 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз, принципа на равенство на държавите членки пред Договорите, предвиден в чл. 4(2) от ДЕС, и доколкото Съдът счита това за необходимо, чл. 95(1) от ДФЕС.
3. Нарушение на чл. 91(1) от ДФЕС.

4. Нарушение на чл. 91(2) от ДФЕС и чл. 90 от ДФЕС във връзка с чл. 3(3) от ДЕС и чл. 94 от ДФЕС.
5. Нарушение на чл. 34 и чл. 35 от ДФЕС, което не е оправдано по силата на чл. 36 от ДФЕС, и нарушение на чл. 58(1) във връзка с чл. 91 от ДФЕС, или при условията на евентуалност, чл. 56 от ДФЕС.

(¹) ОВ 2020, L 249, стр. 49

Иск, предявен на 23 октомври 2020 година — Република България / Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

(Дело C-545/20)

(2021/С 19/32)

Език на производството: български

Страни

Ищец: Република България (П. Захариева, Цв. Митова, М. Георгиева, представители)

Ответници: Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Съда на Европейския съюз:

- Да отмени следните разпоредби на Регламент (ЕС) 2020/1055 (¹) на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2020 година за изменение на регламенти (ЕО) № 1071/2009, (ЕО) № 1072/2009 и (ЕС) № 1024/2012 с оглед на адаптирането им към развитието в сектора на автомобилния транспорт;
- чл. 1(3), доколкото предвижда подпараграф (б) на чл. 5(1) от Регламент (ЕО) № 1071/2009. Като алтернатива, ако Съдът прецени, че не е възможно, България иска отмяната на чл. 1(3) изцяло; и
- чл. 2(4)(а). Като алтернатива, ако Съдът прецени, че не е възможно, България иска отмяната на чл. 2(4);
- Като алтернатива, ако Съдът прецени, че основният иск за частична отмяна на оспорвания Регламент не може да бъде уважен, да отмени изцяло Регламент (ЕС) 2020/1055 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2020 година за изменение на регламенти (ЕО) № 1071/2009, (ЕО) № 1072/2009 и (ЕС) № 1024/2012 с оглед на адаптирането им към развитието в сектора на автомобилния транспорт; и
- Да разпорежи на Европейския парламент и на Съвета на Европейския съюз да заплатят съдебните разноски по настоящото производство.

Правни основания и главни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателят изтъква общо 7 правни основания:

1. Нарушение на чл. 90 от Договора за функционирането на Европейския съюз („ДФЕС“) във връзка с чл. 3(3) от Договора за Европейския съюз („ДЕС“), чл. 11 ДФЕС, чл. 37 от Хартата на основните права на Европейския съюз, чл. 3(5) ДЕС, чл. 208(2) и чл. 216(2) от ДФЕС и Парижкото споразумение.
2. Нарушение на принципа на пропорционалност, заложен в чл. 5(4) от ДЕС и чл. 1 от Протокол (№ 2).

3. Нарушение на принципа на равно третиране и недискриминация (чл. 18 от ДФЕС и чл. 20 и чл. 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз), принципа на равенство на държавите членки пред Договорите (чл. 4(2) от ДЕС), и ако е необходимо, чл. 95(1) от ДФЕС.
4. Нарушение на чл. 91(1) от ДФЕС.
5. Нарушение на чл. 90, чл. 91(2) от ДФЕС и чл. 94 от ДФЕС, чл. 3(3) от ДЕС.
6. Нарушение на свободата на упражняване на професия, правото на установяване по чл. 49 от ДФЕС и чл. 15 и чл. 16 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
7. Нарушение на чл. 58(1) във връзка с чл. 91 от ДФЕС и като алтернатива чл. 56 от ДФЕС.

(¹) ОВ 2020, L 249, стр. 17

Жалба, подадена на 23 октомври 2020 г. — Румъния/Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

(Дело C-546/20)

(2021/C 19/33)

Език на производството: румънски

Страни

Жалбоподател: Румъния (представители: E. Gane, L. Lițu и M. Chicu)

Ответници: Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

— да отмени частично Регламент (ЕС) 2020/1054, по-специално:

— член 1, точка 6, буква в), с която се изменя член 8, параграф 8 от Регламент (ЕО) № 561/2006, и

— член 1, точка 6), буква г), с която се изменя член 8 от Регламент (ЕО) № 561/2006 посредством въвеждането на нов параграф 8 а;

при условията на евентуалност, и само в случай че Съдът приеме, че посочените разпоредби са неразривно свързани с други разпоредби от Регламент (ЕС) 2020/1054 или се отнасят до същността на посочения акт, да отмени изцяло посочения законодателен акт на Съюза;

— да осъди Парламента и Съвета да заплатят съдебните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си Румъния излага три основания:

1. Първо основание — нарушение на принципа на пропорционалност, установен в член 5, параграф 4 ДЕС

Според Румъния мярката по член 1, точка 6, буква в), която се състои в забраната нормалните седмични почивки и всяка седмична почивка от повече от 45 часа, ползвана като компенсация за предишни намалени седмични почивки, да се ползват в превозно средство, не била подходяща за постигане на преследваните цели, по-специално повишаването на безопасността по пътищата и условията на работа на водачите. Освен това тя не премахва установените от Комисията опасности и пречки.

В допълнение, данните и информацията, които сочат, че мярката е явно неподходяща, били известни на законодателите към момента на приемането ѝ.

Румъния счита също така, че мярката по член 1, точка 6, буква г) относно връщането на водачите в експлоатационния център на работодателя в държавата членка на установяване на работодателя, или в мястото на пребиваване на водачите на всеки период от четири последователни седмици (и съответно преди началото на нормалната седмична почивка от повече от 45 часа, ползвана като компенсация след ползването на две последователни намалени седмични почивки), била явно неподходяща, по-специално с оглед на наложените нови административни задължения, понасяните от операторите значителни разходи, ограничаването на търговската им дейност, както и на обстоятелството, че не осигурява подходяща закрила на водачите.

Освен това при оценката на въздействието изглежда не са разгледани всички посочени аспекти, като в този контекст съзаконотелите не са могли да вземат предвид всички данни и обстоятелства, които са от значение за това положение.

2. Второ основание — неоснователно ограничаване на правото на установяване, уредено в член 49 ДФЕС

Румъния твърди, че установената с член 1, точка 6, буква г) мярка е свързана с нови административни задължения, значителни разходи и ограничаване на търговската дейност на операторите, установени в географската периферия на Съюза, като тези аспекти водели до тяхното преместване и имали разубеждаващо действие за учредяването на транспортни дружества в тези държави.

Ето защо посочената мярка представлява ограничаване на свободата на установяване по смисъла на член 49 ДФЕС. Това ограничаване е необосновано.

3. Трето основание — нарушаване на принципа за забрана на основаната на гражданство дискриминация, установен в член 18 ДФЕС

Според Румъния мярката по член 1, точка 6, буква в) поставя в явно неизгодно положение държавите в географската периферия на Съюза, като се имат предвид по-специално особеностите на мрежата от паркинги и места за подслон.

Румъния освен това счита, че осигуряването на връщането на водачите по смисъла на член 1, точка 6, буква г) е свързано със значителни загуби за дружествата, учредени в държави членки в географската периферия на Съюза — във всички случаи чувствително по-високи загуби отколкото загубите за държавите членки в близост до транспортния център на ЕС.

Наред с това мерките в Регламент (ЕС) 2020/1054, Регламент (ЕС) 2020/1055 ⁽¹⁾ и Директива (ЕС) 2020/1057 ⁽²⁾ (относно допълнителните ограничения на каботажните превози, връщането на превозното средство на всеки период от осем седмици в оперативния център в държавата членка на установяване, връщането на водачите на всеки период от четири седмици, забраната редовната седмична почивка да се ползва в кабината на превозното средство и командироването на водачи) са замислени като стълбове на интегриран законодателен пакет, като в този контекст само анализът на кумулативните им последици може да покаже действителното им въздействие върху транспортния пазар.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2020/1055 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2020 година за изменение на регламенти (ЕО) № 1071/2009, (ЕО) № 1072/2009 и (ЕС) № 1024/2012 с оглед на адаптирането им към развитието в сектора на автомобилния транспорт (ОВ L 249, 2020 г., стр. 17).

⁽²⁾ Директива (ЕС) 2020/1057 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2020 година за определяне на специфични правила във връзка с Директива 96/71/ЕО и Директива 2014/67/ЕС за командироването на водачи в сектора на автомобилния транспорт и за изменение на Директива 2006/22/ЕО по отношение на изискванията за изпълнение и Регламент (ЕС) № 1024/2012 (ОВ L 249, 2020 г., стр. 49).

Жалба, подадена на 23 октомври 2020 г. — Румъния/Парламент и Съвет**(Дело C-547/20)**

(2021/C 19/34)

Език на производството: румънски

Страни

Жалбоподател: Румъния (представители: E. Gane, R. I. Hațieganu и A. Rotăreanu)

Ответници: Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

— Частично да се отмени Регламент (ЕС) 2020/1055, що се отнася до:

— член 1, точка 3, който изменя член 5, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 1071/2009 и

— член 2, точка 4, букви а), б) и в), който изменя член 8 от Регламент (ЕО) № 1072/2009, като добавя в него параграф 2а, изменя параграф 3 и добавя параграф 4а,

а при условията на евентуалност — ако Съдът приеме, че тези разпоредби са неотделими от останалите разпоредби на Регламент (ЕС) 2020/1055 или че засягат същността на този акт — този регламент да бъде изцяло отменен,

— Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз да бъдат осъдени да заплатят съдебните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си Румъния излага три основания:

1. Първо основание: нарушение на принципа на пропорционалност по член 5, параграф 4 ДЕС

Румъния поддържа, че мярката по член 1, точка 3 относно задължението за връщане на превозното средство в експлоатационния център в държавата членка на установяване на всеки осем седмици не е необходима за укрепването на реалното и ефективно присъствие на дружеството в тази държава членка и е явно неподходяща за постигането на заявената цел.

Тази мярка създава икономически неоправдана и прекомерна тежест за операторите, която ще доведе до излишни разходи и до увеличаване на курсовете без товар и на емисиите на CO₂.

Наред с това Румъния поддържа, че мярката по член 2, точка 4, букви а), б) и в), която допълнително ограничава каботажните превози, е явно неподходяща за постигането на заявените цели и не е необходима за решаването на констатираните проблеми във връзка с неспазването на правилата за каботажа.

Тази мярка представлява отстъпление от сегашното равнище на либерализация на пазара и би могла да създаде дисбаланси в организацията на логистичните вериги на транспортните дружества и да увеличи периодите на бездействие и броя на празните курсове. Новите разпоредби затрудняват прилагането на правилата за каботажа и усложняват механизмите за контрол, като налагат излишни административни тежести за операторите.

Двете мерки са непропорционални, що се отнася до отрицателното им въздействие върху транспортните предприятия в държавите членки, и особено в държавите от географската периферия на Съюза.

2. Второ основание: необосновано ограничение на правото на установяване по член 49 ДФЕС

Румъния поддържа, че мярката по член 1, точка 3 създава значителни оперативни разходи за транспортните дружества, установени в държавите членки от географската периферия на Съюза. Рентабилността и оттам атрактивността на учредяването на такова дружество в тези държави значително ще намалее. Същевременно вече установените там оператори ще прехвърлят дейността си в държавите от Западна Европа, за да ограничат отрицателните последици от задължението за връщане на превозните средства в експлоатационния център в държавата членка на установяване на всеки осем седмици.

В този смисъл мярката съставлява ограничение на свободата на установяване по член 49 ДФЕС. Това ограничение не е обосновано.

3. Трето основание: нарушение на принципа за недопускане на дискриминация въз основа на гражданството по член 18 ДФЕС

Румъния поддържа, че мярката за връщане на превозните средства в експлоатационния център в държавата членка на установяване на всеки осем седмици и допълнителните ограничения за каботажа са в противоречие с целите за сближаване в Съюза и имат протекционистки характер, доколкото създават значителни пречки за навлизането на чуждестранни оператори на транспортните пазари.

Въпреки че на пръв поглед не са дискриминационни, тези мерки де факто ще имат различни последици в отделните държави членки, тъй като ще засегнат значително и непропорционално икономическата дейност на транспортните оператори, установени в държавите от географската периферия на Съюза.

Освен това мерките, предвидени в Регламент (ЕС) 2020/1055, в Регламент (ЕС) 2020/1054 ⁽¹⁾ и в Директива (ЕС) 2020/1057 ⁽²⁾ (относно допълнителните ограничения за каботажните превози, връщането на превозните средства в експлоатационния център в държавата членка на установяване на всеки осем седмици, връщането на водачите на всеки четири седмици, забраната за прекарване на редовната седмична почивка в кабината на превозното средство и командироването на водачите), са замислени като стълбове на единен законодателен пакет, а при това положение само анализът на кумулативния им ефект е годин да изясни действителното им въздействие върху пазара на превозите.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2020/1054 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2020 година за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 по отношение на минималните изисквания за максималното дневно и седмично време на управление, минималните прекъсвания и дневните и седмичните почивки, и на Регламент (ЕС) № 165/2014 по отношение на установяването на местоположението чрез тахографи (ОВ L 249, 2020 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива (ЕС) 2020/1057 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2020 година за определяне на специфични правила във връзка с Директива 96/71/ЕО и Директива 2014/67/ЕС за командироването на водачи в сектора на автомобилния транспорт и за изменение на Директива 2006/22/ЕО по отношение на изискванията за изпълнение и Регламент (ЕС) № 1024/2012 (ОВ L 249, 2020 г., стр. 49).

Жалба, подадена на 23 октомври 2020 г. — Румъния/Парламент и Съвет

(Дело C-548/20)

(2021/C 19/35)

Език на производството: румънски

Страни

Жалбоподател: Румъния (представители: E. Gane, L. Lițu и M. Chicu)

Ответници: Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

— Частично да се отмени Директива (ЕС) 2020/1057, що се отнася до член 1, параграфи 3—6,

а при условията на евентуалност — ако Съдът приеме, че тези разпоредби са неотделими от останалите разпоредби на Директива (ЕС) 2020/1057 или че засягат същността на този акт — тази директива да бъде изцяло отменена,

— Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз да бъдат осъдени да заплатят съдебните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си Румъния излага две основания:

1. Първо основание: нарушение на принципа на пропорционалност по член 5, параграф 4 ДЕС

Румъния поддържа, че решението видът на превоза да е критерият, по който се определя в кои случаи правилата за командироването ще се прилагат в сектора на автомобилния транспорт, не е било подложено от Комисията на оценка на въздействието и не е подкрепено от никакви доклади, изследвания или научни данни.

В конкретния случай законодателните органи са били длъжни да извършат оценка на въздействието, при положение че изменят в значителна степен предложението на Комисията, без да разполагат с достатъчно информация, която да им позволява да преценят пропорционалността на новата мярка.

Освен това критерият вид на превозите създава несигурност при определянето на приемашата държава членка и приложимите правила. Поради това използването на такъв критерий накърнява правната сигурност, а наред с това е в противоречие и със заявените цели на Директива (ЕС) 2020/1057.

В допълнение, приложимостта на правилата за командироването по отношение на сектора на автомобилния транспорт според критерия вид на превоза може да засегне гъвкавостта и бързината, характерни за този сектор.

2. Второ основание: нарушение на принципа за недопускане на дискриминация въз основа на гражданството по член 18 ДФЕС

Румъния поддържа, че тъй като пазарът на международните превози е обективно централизиран/поляризиран и на него расте делът на операторите от държавите членки от периферната зона на Европейския съюз, очевидно е, че операторите от тази зона ще понесат по-голямата част от административните и финансовите разходи за командироването и ще бъдат разубедени да извършват дейността си вследствие от мерки като член 1, параграфи 3—6 от Директива (ЕС) 2020/1057.

Освен това мерките, предвидени в Директива (ЕС) 2020/1057, в Регламент (ЕС) 2020/1054⁽¹⁾ и в Регламент (ЕС) 2020/1055⁽²⁾ (относно допълнителните ограничения за каботажните превози, връщането на превозните средства в експлоатационния център в държавата членка на установяване на всеки осем седмици, връщането на водачите на всеки четири седмици, забраната за прекарване на редовната седмична почивка в кабината на превозното средство и командироването на водачите), са замислени като стълбове на единен законодателен пакет, а при това положение само анализът на кумулативния им ефект е годин да изясни действителното им въздействие върху пазара на превозите.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2020/1054 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2020 година за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 по отношение на минималните изисквания за максималното дневно и седмично време на управление, минималните прекъсвания и дневните и седмичните почивки, и на Регламент (ЕС) № 165/2014 по отношение на установяването на местоположението чрез тахографи (ОВ L 249, 2020 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2020/1055 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2020 година за изменение на регламенти (ЕО) № 1071/2009, (ЕО) № 1072/2009 и (ЕС) № 1024/2012 с оглед на адаптирането им към развитието в сектора на автомобилния транспорт (ОВ L 249, 2020 г., стр. 17).

Жалба, подадена на 23 октомври 2020 г. — Кипър/Парламент и Съвет

(Дело C-549/20)

(2021/C 19/36)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Република Кипър (представител: Eirini Neofytou)

Ответници: Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени член 1, точка 3 от Регламент (ЕС) 2020/1055 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2020 година за изменение на регламенти (ЕО) № 1071/2009, (ЕО) № 1072/2009 и (ЕС) № 1024/2012 с оглед на адаптирането им към развитието в сектора на автомобилния транспорт⁽¹⁾ в частта, в която установява член 5, параграф 1, буква б) от Регламент № 1071/2009, а при условията на евентуалност — ако Съдът приеме, че това не е възможно — да се отмени изцяло член 1, точка 3,
- при условията на евентуалност — ако Съдът приеме за недопустимо изложеното по-горе искане за частична отмяна на обжалвания регламент — да се отмени изцяло Регламент (ЕС) 2020/1055 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2020 година за изменение на регламенти (ЕО) № 1071/2009, (ЕО) № 1072/2009 и (ЕС) № 1024/2012 с оглед на адаптирането им към развитието в сектора на автомобилния транспорт,
- Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз да бъдат осъдени да заплатят съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят иска отмяна на Регламента на следните седем основания:

Първо основание за отмяна: жалбоподателят поддържа, че ответниците са действали в нарушение на член 90 ДФЕС във връзка с член 3, параграф 3 ДЕС, член 11 ДФЕС, член 37 от Хартата на основните права на Европейския съюз, член 3, параграф 5 ДЕС, член 208, параграф 2 ДФЕС и член 216, параграф 2 ДФЕС и Парижкия договор.

Второ основание за отмяна: жалбоподателят поддържа, че ответниците са действали в нарушение на принципа на пропорционалност, закрепен в член 5, параграф 4 ДЕС и в член 1 от Протокол (№ 2) относно прилагането на принципите на субсидиарност и на пропорционалност, приложен към Договора за ЕС и към Договора за функционирането на ЕС.

Трето основание за отмяна: жалбоподателят поддържа, че ответниците са действали в нарушение на принципа на равно третиране и забраната на дискриминацията по член 18 ДФЕС и членове 20 и 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз, принципа на равенство на държавите членки пред Договорите по член 4, параграф 2 ДЕС, както и — в случай че Съдът намери това за релевантно — член 95, параграф 1 ДФЕС.

Четвърто основание за отмяна: жалбоподателят поддържа, че ответниците са действали в нарушение на член 91, параграф 1 ДФЕС.

Пето основание за отмяна: жалбоподателят поддържа, че ответниците са действали в нарушение на член 91, параграф 2 ДФЕС и член 90 ДФЕС във връзка с член 3, параграф 3 ДЕС и член 94 ДФЕС.

Шесто основание за отмяна: жалбоподателят поддържа, че ответниците са действали в нарушение на свободата на стопанска инициатива и свободата на установяване по член 49 ДФЕС и членове 15 и 16 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Седмо основание за отмяна: жалбоподателят поддържа, че ответниците са действали в нарушение на член 58, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 91 и, при условията на евентуалност, член 56 ДФЕС.

(¹) ОВ L 249, 2020 г., стр. 17.

Жалба, подадена на 23 октомври 2020 г. — Кипър/Парламент и Съвет

(Дело C-550/20)

(2021/C 19/37)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Република Кипър (представител: Eirini Neofytou)

Ответници: Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени Директива (ЕС) 2020/1057 (¹) на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2020 година за определяне на специфични правила във връзка с Директива 96/71/ЕО и Директива 2014/67/ЕС за командироването на водачи в сектора на автомобилния транспорт и за изменение на Директива 2006/22/ЕО по отношение на изискванията за изпълнение и Регламент (ЕС) № 1024/2012, и

— Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят иска отмяна на Директивата на следните пет основания:

Първо основание за отмяна: жалбоподателят поддържа, че ответниците са действали в нарушение на принципа на пропорционалност, закрепен в член 5, параграф 4 ДЕС и в член 1 от Протокол (№ 2) относно прилагането на принципите на субсидиарност и на пропорционалност, приложен към Договора за ЕС и към Договора за функционирането на ЕС.

Второ основание за отмяна: жалбоподателят поддържа, че ответниците са действали в нарушение на принципа на равно третиране и забраната на дискриминацията по член 18 ДФЕС и членове 20 и 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз, принципа на равенство на държавите членки пред Договорите по член 4, параграф 2 ДЕС, както и — в случай че Съдът намери това за релевантно — член 95, параграф 1 ДФЕС.

Трето основание за отмяна: жалбоподателят поддържа, че ответниците са действали в нарушение на член 91, параграф 1 ДФЕС.

Четвърто основание за отмяна: жалбоподателят поддържа, че ответниците са действали в нарушение на член 91, параграф 2 ДФЕС и член 90 ДФЕС във връзка с член 3, параграф 3 ДЕС и член 94 ДФЕС.

Пето основание за отмяна: жалбоподателят поддържа, че ответниците са действали в нарушение на членове 34 ДФЕС и 35 ДФЕС, без това да е оправдано на основание член 36 ДФЕС, както и в нарушение на член 58, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 91 ДФЕС или, при условията на евентуалност, член 56 ДФЕС.

(¹) ОВ L 249, 2020 г., стр. 49.

Жалба, подадена на 26 октомври 2020 г. — Унгария/Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз

(Дело C-551/20)

(2021/C 19/38)

Език на производството: унгарски

Страни

Жалбоподател: Унгария (представители: Z. Fehér и K. Szijjártó)

Ответник: Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд да отмени:

- член 1, параграф 6, буква в) и член 2, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2020/1054 (¹) и на второ място, всички разпоредби, които образуват неразделно цяло с посочените разпоредби,
- член 1, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2020/1055 (²), доколкото изменя член 5 от Регламент (ЕС) № 1071/2009, добавяйки в параграф 1 от него нова буква б) и на второ място, всички разпоредби, които образуват неразделно цяло с посочените разпоредби,
- член 1 от Директива (ЕС) 2020/1057 (³) или, при условията на евентуалност, член 1, параграф 6 от нея и на второ място, всички разпоредби, които образуват неразделно цяло с посочените разпоредби,
- да осъди Европейския парламент и Съвета да заплатят съдебните разноски.

Основания и основни доводи

1. Основания, свързани с обжалваните разпоредби от Регламент 2020/1054

Разпоредбата, съдържаща се в **член 1, параграф 6, буква в)** от Регламент 2020/1054, в съответствие с която нормалните седмични почивки и всяка седмична почивка от повече от 45 часа, ползвана като компенсация за предишни намалени седмични почивки, не се ползва в превозно средство, не може да се прилага на практика, като се има предвид, че наличните адекватни условия за почивка са недостатъчни. Това изискване възлага диспропорционална тежест върху правните субекти — водачи и транспортни предприятия — и представлява явна грешка в преценката от страна на законодателя. По същия начин, явна грешка в преценката е и фактът, че в рамките на законодателната процедура изобщо не са разглеждани наличността, броя или местоположението на местата за настаняване, които се приспособяват към изискванията, фигуриращи в обжалваната разпоредба, въпреки че са повдигнати сериозни възражения в това отношение.

Унгарското правителство счита, че противоречи на правото **член 2, параграф 2** от Регламент 2020/1054, който установява датата, на която превозните средства трябва да бъдат оборудвани с интелигентен тахограф от второ поколение (V2). На първо място, при приемането на тази разпоредба законодателят е допуснал явна грешка в преценката и е нарушил принципа на пропорционалност, като не е разгледал икономическите и социалните последици от факта, че срокът е изтеглен за по-ранна дата. На второ място, законодателят е накарнал оправданите правни очаквания на стопанските субекти и е нарушил принципите на защита на оправданите правни очаквания и на правна сигурност. На трето място, посочената разпоредба не съответства на изискването, свързано с поддържането на конкурентоспособността на икономиката на Съюза, формулирано в член 151 ДФЕС, втора алинея, тъй като понастоящем за превозните средства на предприятия, установени в държави, които не са членки на Съюза, не се прилага подобно изискване, така че тези предприятия имат несъмнено конкурентно предимство пред предприятията на Съюза.

2. Основания, свързани с обжалваните разпоредби от Регламент 2020/1055

Според унгарското правителство задължението превозното средство да се връща на всеки осем седмици не е съобразено с изискванията за пропорционалност и представлява явна грешка в преценката, тъй като Европейския парламент и Съветът не са провели никакъв вид оценка на икономическото и социалното въздействие и това върху околната среда на новите изисквания, така че не са разполагали с информация по същество, свързана с това дали новото изискване е пропорционално. По този начин законодателят е нарушил и принципа на предпазните мерки, тъй като не е оценил последиците от мярката, които засягат околната среда. По силата на мярката превозните средства ще трябва да се връщат в много случаи без товар, в резултат на което ще се стигне до високо ниво на емисии на въглероден диоксид в Съюза.

От друга страна, споменатото изискване е в разрез със забраната за дискриминация, тъй като засяга по различен начин превозвачите, установени в центъра на Европейския съюз и тези, установени в периферията на същия, особено в известните като „държавите членки от ЕС-13“. По силата на член 91, параграф 2 ДФЕС и член 94 ДФЕС законодателят е трябвало да вземе предвид особените обстоятелства в тези страни и е трябвало да се въздържи от приемане на правна уредба, която е дискриминационна по резултата си.

3. Основания, свързани с обжалваните разпоредби от Директива 2020/1057

Като главно искане унгарското правителство е формулирало това за отмяна на член 1 от Директива 2020/1057, който съдържа „специфични правила във връзка с командироването на водачи“. То счита, че тези „специфични правила“ противоречат на правото, защото водачите, които осъществяват международни превози, не могат да се считат за лица, които предприемат транснационална мярка по смисъла на член 1, параграф 3, буква а) от Директива 96/71/ЕО и вследствие на това разпоредбите на посочената директива не може да са приложими по отношение на тях.

При условията на евентуалност унгарското правителство иска отмяната на член 1, параграф 6 от Директива 2020/1057, като се има предвид, че законодателят не е спазил изискването за равно третиране, тъй като освобождаването, установено за дейности по двустранен превоз в член 1, параграф 3 от директивата не включва т.нар. дейности по придружаван комбиниран транспорт. По-нататък, унгарското правителство изтъква във връзка с тази разпоредба и факта, че не съществува никакво изследване на въздействието и в този контекст — нарушаването на принципа на пропорционалност и допускането от страна на законодателя на явна грешка в преценката.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2020/1054 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2020 година за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 по отношение на минималните изисквания за максималното дневно и седмично време на управление, минималните прекъсвания и дневните и седмичните почивки, и на Регламент (ЕС) № 165/2014 по отношение на установяването на местоположението чрез тахографи (ОВ, L 249, 2020, стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2020/1055 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2020 година за изменение на регламенти (ЕО) № 1071/2009, (ЕО) № 1072/2009 и (ЕС) № 1024/2012 с оглед на адаптирането им към развитието в сектора на автомобилния транспорт (ОВ, L 249, 2020, стр. 17).

⁽³⁾ Директива (ЕС) 2020/1057 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2020 година за определяне на специфични правила във връзка с Директива 96/71/ЕО и Директива 2014/67/ЕС за командироването на водачи в сектора на автомобилния транспорт и за изменение на Директива 2006/22/ЕО по отношение на изискванията за изпълнение и Регламент (ЕС) № 1024/2012 (ОВ, L 249, 2020, стр. 49).

Жалба, подадена на 23 октомври 2020 г. — Малта/Парламент и Съвет**(Дело C-552/20)**

(2021/C 19/39)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Република Малта (представители: A. Buhagiar, както и D. Sarmiento Ramírez-Escudero и J. Sedano Lorenzo, адвокати)

Ответници: Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени член 5, параграф 1, буква б) от Регламент № 1071/2009 ⁽¹⁾ и член 8, параграф 2а от Регламент № 1072/2009 ⁽²⁾ в редакцията им съгласно член 1 и съответно член 2 от Регламент (ЕС) 2020/1055 ⁽³⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2020 година за изменение на регламенти (ЕО) № 1071/2009, (ЕО) № 1072/2009 и (ЕС) № 1024/2012 с оглед на адаптирането им към развитието в сектора на автомобилния транспорт,
- Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Република Малта иска отмяна на спорните мерки на следните основания.

Първо основание: член 1, точка 3 от Регламент 2020/1055 (правилото за връщане на превозните средства у дома) следва да бъде отменен, доколкото е приет в нарушение на:

- член 91, параграф 2 ДФЕС във връзка с член 11 ДФЕС и член 37 от Хартата на основните права на Европейския съюз, тъй като не са взети предвид съображенията за въздействието върху околната среда и тежките последици за транспортните дейности,
- член 5, параграф 4 ДЕС и принципа на пропорционалност, тъй като посоченото правило не е най-слабо ограничителната мярка и създава несъразмерни вреди във връзка с отношението между разходи и ползи от гледна точка на опазването на околната среда и от гледна точка на транспортните дейности.

Второ основание: член 2, точка 4, буква а) от Регламент 2020/1055 (правилото за периода на прекъсване при каботажните превози) следва да бъде отменен, доколкото е приет в нарушение на:

- член 91, параграф 2 ДФЕС, тъй като ответниците не са взели предвид тежките последици от мярката за транспортните дейности,
- член 5, параграф 4 ДЕС и принципа на пропорционалност, тъй като тази мярка значително ограничава възможностите на превозвачите да организират логистичната си дейност и да осигурят гладко управление на автомобилния си парк,

- членове 20 и 21 от Хартата на основните права на ЕС и принципа на равно третиране, тъй като без основателна причина не са взети предвид особеностите на една островна държава членка и нейния пазар на товарните превози.

- (¹) Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач, и за отмяна на Директива 96/26/ЕО на Съвета (ОВ L 300, 2009 г., стр. 51).
- (²) Регламент (ЕО) № 1072/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година относно общите правила за достъп до пазара на международни автомобилни превози на товари (ОВ L 300, 2009 г., стр. 72).
- (³) ОВ L 249, 2020 г., стр. 17.

Жалба, подадена на 26 октомври 2020 г. — Република Полша/Парламент и Съвет

(Дело C-553/20)

(2021/C 19/40)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Република Полша (представител: В. Majczyna)

Ответници: Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени член 1, точка 6, буква г) от Регламент (ЕС) 2020/1054 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2020 година за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 по отношение на минималните изисквания за максималното дневно и седмично време на управление, минималните прекъсвания и дневните и седмичните почивки, и на Регламент (ЕС) № 165/2014 по отношение на установяването на местоположението чрез тахографи (¹);

- Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски.

При условията на евентуалност — ако Съдът приеме, че оспорваната разпоредба на Регламент 2020/1054 не може да бъде отделена от останалата част на този регламент, без това да измени същността му, Република Полша моли Регламент 2020/1054 да бъде изцяло отменен.

Основания и основни доводи

Република Полша изтъква следните основания за отмяната на оспорваната разпоредба на Регламент 2020/1054:

- 1) нарушение на принципа на пропорционалност (член 5, параграф 4 ДЕС), тъй като произволно са определени местата, на които водачите трябва да получават почивка;
- 2) нарушение на член 91, параграф 2 ДФЕС, тъй като мерките са приети без оглед на отражението им върху жизненото равнище и нивото на заетост в определени региони и върху експлоатацията на транспортното оборудване;
- 3) нарушение на член 94 ДФЕС, тъй като мерките са приети, без да се вземе предвид икономическото положение на превозвачите;
- 4) нарушение на принципа на правна сигурност, тъй като текстът на разпоредбата е неясен и не позволява да се определят произтичащите от него задължения;
- 5) нарушение на член 11 ДФЕС и член 37 от Хартата на основните права на Европейския съюз, тъй като не са взети предвид изискванията за опазване на околната среда.

Република Полша по-конкретно твърди, че оспорваната разпоредба е приета в нарушение на принципа на пропорционалност. Поради приемането на неподходящи критерии за това на кои места водачите трябва да получават почивка, е налице нарушение на произтичащия от Регламент № 561/2006 принцип, че в периода на почивките водачите могат свободно да разполагат със своето време. Същевременно на автомобилните превозвачи са наложени прекомерни задължения, които ще се отразят отрицателно не само на положението на отделните предприятия, основно малките и средните, и на пазара на транспортните услуги, но и на околната среда. Отрицателни последици от прилагането на оспорваната разпоредба ще усетят най-вече предприятията от страните извън центъра на Европейския съюз. Същевременно приетите мерки не са обективно обосновани от гледна точка на положението на водачите. Те не са и съобразени със специфичния характер на регламентираните услуги.

(¹) ОВ L 249, 2020 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 26 октомври 2020 г. — Република Полша/Парламент и Съвет

(Дело C-554/20)

(2021/C 19/41)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Република Полша (представител: В. Małczyna)

Ответници: Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

— Да се отменят следните разпоредби от Регламент (ЕС) 2020/1055 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2020 година за изменение на регламенти (ЕО) № 1071/2009, (ЕО) № 1072/2009 и (ЕС) № 1024/2012 с оглед на адаптирането им към развитието в сектора на автомобилния транспорт:

а) член 1, точка 3 в частта, в която тази разпоредба добавя параграф 1, букви б) и ж) в член 5 от Регламент 1071/2009 (¹);

б) член 2, точка 4, буква а), който добавя параграф 2а в член 8 от Регламент № 1072/2009 (²),

в) член 2, точка 5, буква б), който добавя параграф 7 в член 10 от Регламент № 1072/2009;

— Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз да бъдат осъдени да заплатят съдебните разходи.

При условията на евентуалност — ако Съдът приеме, че оспорваните разпоредби на Регламент 2020/1055 не могат да бъдат отделени от останалата част на този регламент, без това да измени същността му, Република Полша моли Регламент 2020/1055 да бъде изцяло отменен.

Основания и основни доводи

Република Полша изтъква следните основания за отмяната на оспорваните разпоредби на Регламент 2020/1055:

1) по отношение на член 1, точка 3 в частта, в която тази разпоредба добавя параграф 1, буква б) в член 5 от Регламент 1071/2009:

а) нарушение на принципа на пропорционалност (член 5, параграф 4 ДЕС), на член 91, параграф 2 ДФЕС и на член 94 ДФЕС поради въвеждането на задължение за връщане на превозните средства в експлоатационен център на всеки осем седмици;

- б) нарушение на член 11 ДФЕС и на член 37 от Хартата на основните права на Европейския съюз поради несъобразяване с изискванията за опазване на околната среда;
- 2) по отношение на член 1, точка 3 в частта, в която тази разпоредба добавя параграф 1, буква ж) в член 5 от Регламент 1071/2009:
- а) нарушение на принципа на пропорционалност (член 5, параграф 4 ДЕС) поради въвеждането на произволни изисквания за броя на превозните средства, с които трябва да разполагат автомобилните превозвачи, и за наличието на водачи в експлоатационен център в държавата на установяване;
- б) нарушение на принципа на правна сигурност поради въвеждането на неясни изисквания за броя на превозните средства, с които трябва да разполагат автомобилните превозвачи, и за наличието на водачи в експлоатационен център в държавата на установяване;
- в) нарушение на член 11 ДФЕС и на член 37 от Хартата поради несъобразяване с изискванията за опазване на околната среда;
- 3) по отношение на член 2, точка 4, буква а):
- а) нарушение на принципа на пропорционалност (член 5, параграф 4 ДЕС), на член 91, параграф 2 ДФЕС и на член 94 ДФЕС поради въвеждането на задължителна пауза при извършването на каботажни превози;
- б) нарушение на член 11 ДФЕС и на член 37 от Хартата поради несъобразяване с изискванията за опазване на околната среда;
- 4) по отношение на член 2, точка 5, буква б):
- а) нарушение на принципа на пропорционалност (член 5, параграф 4 ДЕС), на член 91, параграф 2 ДФЕС и на член 94 ДФЕС поради предоставянето на възможност на държавите членки да въведат ограничения за извършването на каботажни превози, състоящи се от начални или крайни отсечки с автомобилен превоз, които представляват част от дейности по комбиниран транспорт между държави членки;
- б) нарушение на член 11 ДФЕС и на член 37 от Хартата поради несъобразяване с изискванията за опазване на околната среда.

Република Полша по-конкретно твърди, че оспорваните разпоредби са приети в нарушение на принципа на пропорционалност. Поради приемането на неподходящи критерии за ограничаването на възможностите за извършване на каботажни превози и кръстосани търговски превози, на превозвачите са наложени прекомерни задължения, които ще се отразят отрицателно не само на положението на отделните предприятия и на пазара на транспортните услуги, но и на околната среда и на експлоатацията на транспортното оборудване.

Отрицателни последици от прилагането на оспорваните разпоредби ще усетят най-вече предприятията от страните извън центъра на Европейския съюз. Същевременно приетите мерки не са обективно обосновани от гледна точка на положението на водачите. Те не са и съобразени със специфичния характер на регламентираните услуги.

(¹) Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач, и за отмяна на Директива 96/26/ЕО на Съвета (ОВ L 300, 2009 г., стр. 51).

(²) Регламент (ЕО) № 1072/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година относно общите правила за достъп до пазара на международни автомобилни превози на товари (ОВ L 300, 2009 г., стр. 72).

Жалба, подадена на 26 октомври 2020 г. — Република Полша/Парламент и Съвет**(Дело C-555/20)**

(2021/C 19/42)

*Език на производството: полски***Страни****Жалбоподател:** Република Полша (представител: B. Majczyna)**Ответници:** Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз**Искания на жалбоподателя**

- Да се отменят член 1, параграфи 3, 4, 6 и 7 и член 9, параграф 1 от Директива (ЕС) 2020/1057 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2020 година за определяне на специфични правила във връзка с Директива 96/71/ЕО и Директива 2014/67/ЕС за командироването на водачи в сектора на автомобилния транспорт и за изменение на Директива 2006/22/ЕО по отношение на изискванията за изпълнение и Регламент (ЕС) № 1024/2012 ⁽¹⁾,
- Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски.

При условията на евентуалност — ако Съдът приеме, че оспорваните разпоредби на Директива 2020/1057 не могат да бъдат отделени от останалата част на тази директива, без това да измени същността ѝ, Република Полша моли Директивата да бъде изцяло отменена.

Основания и основни доводи

Република Полша иска да се отменят член 1, параграфи 3, 4, 6 и 7 и член 9, параграф 1 от Директива (ЕС) 2020/1057 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2020 година за определяне на специфични правила във връзка с Директива 96/71/ЕО и Директива 2014/67/ЕС за командироването на водачи в сектора на автомобилния транспорт и за изменение на Директива 2006/22/ЕО по отношение на изискванията за изпълнение и Регламент (ЕС) № 1024/2012 (ОВ L 249, 2020 г., стр. 49), и също така иска Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски.

При условията на евентуалност — ако Съдът приеме, че оспорваните разпоредби на Директива (ЕС) 2020/1057 не могат да бъдат отделени от останалата част на тази директива, без това да измени същността ѝ, Република Полша моли Директива (ЕС) 2020/1057 да бъде изцяло отменена.

Република Полша изтъква следните основания за отмяната на член 1, параграфи 3, 4, 6 и 7 от Директива (ЕС) 2020/1057:

- 1) нарушение на принципа на пропорционалност (член 5, параграф 4 ДЕС), тъй като са определени неподходящи критерии за прилагането на директиви 96/71/ЕО и 2014/67/ЕС по отношение на сектора на превозите;
- 2) нарушение на член 91, параграф 2 ДФЕС, тъй като мерките са приети без оглед на отражението им върху жизненото равнище и нивото на заетост в определени региони и върху експлоатацията на транспортното оборудване;
- 3) нарушение на член 94 ДФЕС, тъй като мерките са приети, без да се вземе предвид икономическото положение на превозвачите;
- 4) нарушение на член 11 ДФЕС и член 37 от Хартата на основните права на Европейския съюз, тъй като не са взети предвид изискванията за опазване на околната среда.

Като основания за отмяната на член 9, параграф 1 от Директива (ЕС) 2020/1057 Република Полша изтъква, че тази разпоредба е приета в нарушение на принципа на пропорционалност (член 5, параграф 4 ДЕС), принципа на правна сигурност и член 94 ДФЕС, тъй като определя твърде кратък срок за транспонирането на Директивата.

Република Полша по-конкретно твърди, че оспорваните разпоредби са приети в нарушение на принципа на пропорционалност. Поради приемането на неподходящи критерии по въпроса спрямо кои водачи следва да се прилагат разпоредбите на директиви 96/71/ЕО и 2014/67/ЕС, на превозвачите са наложени прекомерни задължения, които ще се отразят отрицателно не само на положението на отделните предприятия и на пазара на транспортните услуги, но и на околната среда. Отрицателни последици от оспорваните разпоредби ще усетят най-вече предприятията от страните извън центъра на Европейския съюз. Същевременно приетите мерки не са обективно обосновани от гледна точка на положението на водачите. Те не са и съобразени със специфичния характер на регламентираните услуги.

(¹) ОВ L 249, 2020 г., стр. 49.

Преюдициално запитване от Administratīvā rajona tiesa (Латвия), постъпило на 28 октомври 2020 г. — SIA Rodl & Partner/Valsts ieņēmumu dienests

(Дело C-562/20)

(2021/C 19/43)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Administratīvā rajona tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател: SIA Rodl & Partner

Ответник: Valsts ieņēmumu dienests

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 18, параграфи 1 и 3 от Директива 2015/849 (¹) във връзка с точка 3, буква б) от приложение III към нея да се тълкуват в смисъл, че посочените разпоредби: i) изискват автоматично от доставчик на външни счетоводни услуги да предприеме мерки за разширена комплексна проверка на клиента поради факта, че клиентът е неправителствена организация и че нает и упълномощен от клиента служител е гражданин на трета държава с висок риск от корупция, в случая Руската федерация, притежаващ разрешение за пребиваване в Латвия, и ii) изискват автоматично за този клиент да бъде определена по-висока степен на риск?
- 2) При утвърдителен отговор на предходния въпрос, може ли посоченото тълкуване на член 18, параграфи 1 и 3 от Директива 2015/849 да се счита за пропорционално и следователно в съответствие с член 5, параграф 4, първа алинея от Договора за Европейския съюз?
- 3) Трябва ли член 18 от Директива 2015/849 във връзка с точка 3, буква б) от приложение III към нея да се тълкува в смисъл, че установява автоматично задължение за предприемане на мерки за разширена комплексна проверка на клиента във всички случаи, в които търговски партньор на клиента, но не и самият клиент, е свързан по някакъв начин с трета държава с висока степен на корупция, в случая Руската федерация?
- 4) Трябва ли член 13, параграф 1, букви в) и г) от Директива 2015/849 да се тълкува в смисъл, че посочените разпоредби предвиждат, че при предприемането на мерки за разширена комплексна проверка на клиента задълженият субект трябва да получи от клиента копие от договора, сключен между клиента и трето лице, и следователно се счита, че проверката на договора на място е недостатъчна?

- 5) Трябва ли член 14, параграф 5 от Директива 2015/849 да се тълкува в смисъл, че задълженият субект трябва да приложи мерки за разширена комплексна проверка на съществуващите търговски клиенти, включително когато не могат да се установят значителни промени в обстоятелствата на клиента и когато определеният от компетентния орган на държавите членки срок за предприемане на нови мерки за наблюдение не е изтекъл и посоченото задължение е приложимо само във връзка с клиенти, за които е определен висок риск?
- 6) Трябва ли член 60, параграфи 1 и 2 от Директива 2015/849 да се тълкува в смисъл, че при публикуване на информация за решение за налагане на административна санкция или мярка за нарушение на националните разпоредби за транспониране на посочената директива, което не може да бъде обжалвано, компетентният орган е длъжен да гарантира точното съответствие на публикуваната информация с установената в решението информация?

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ, L 141, 2015, стр. 73).

Преюдициално запитване от Supreme Court (Ирландия), постъпило на 21 октомври 2020 г. — PF, MF/Minister for Agriculture Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority

(Дело C-564/20)

(2021/C 19/44)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court

Страни в главното производство

Жалбоподатели: PF, MF

Ответници: Minister for Agriculture Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority

Преюдициални въпроси

- 1) При съобщаването и сертифицирането от единния контролен орган на държава членка на сведенията до Европейската комисия по член 33, параграф 2, буква а) и член 34 от Регламента за контрол ⁽¹⁾, правомощията на този орган свеждат ли се до съобщаване на данните за улова в конкретен риболовен район, регистрирани от рибарите съгласно членове 14 и 15 от Регламента за контрол, когато той има основателна причина да счита, че регистрираните данни са извънредно ненадеждни, или същият орган има право да използва разумни, научно обосновани методи за обработка и сертифициране на регистрираните данни, за да посочи в съобщението до Европейската комисия по-коректни стойности за количествата улов?
- 2) Когато по основателни причини единният контролен орган е уверен в това, може ли той законно да използва други източници на данни като лицензии за риболов, разрешения за риболов, данни от системата за наблюдение на кораби, декларации за разтоварване, документи за продажба и транспортни документи?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета от 20 ноември 2009 година за създаване на система за контрол на Общността за гарантиране на спазването на правилата на общата политика в областта на рибарството, за изменение на регламенти (ЕО) № 847/96, (ЕО) № 2371/2002, (ЕО) № 811/2004, (ЕО) № 768/2005, (ЕО) № 2115/2005, (ЕО) № 2166/2005, (ЕО) № 388/2006, (ЕО) № 509/2007, (ЕО) № 676/2007, (ЕО) № 1098/2007, (ЕО) № 1300/2008, (ЕО) № 1342/2008 и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 2847/93, (ЕО) № 1627/94 и (ЕО) № 1966/2006 (ОВ L 343, 2009 г., стр. 1).

**Преюдициално запитване от Landgericht Köln (Германия), постъпило на 29 октомври 2020 г. —
DS/Deutsche Lufthansa AG**

(Дело C-565/20)

(2021/C 19/45)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Köln

Страни в главното производство

Ищец: DS

Ответник: Deutsche Lufthansa AG

Преюдициален въпрос

Свиканата от синдикална организация стачка на собствените служители на въздушния превозвач представлява ли извънредно обстоятелство по смисъла на член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

**Преюдициално запитване от Općinski građanski sud u Zagrebu (Хърватия), постъпило на
29 октомври 2020 г. — А.Н./Zagrebačka banka d.d.**

(Дело C-567/20)

(2021/C 19/46)

Език на производството: хърватски

Запитваща юрисдикция

Općinski građanski sud u Zagrebu

Страни в главното производство

Ищец: А. Н.

Ответник: Zagrebačka banka d.d.

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 6, параграф 1 от Директива 93/13 относно неравноправните клаузи в потребителските договори ⁽¹⁾ съгласно тълкуването му в практиката на Съда, и по-специално в решение Dunai (C-118/17), да се разбира в смисъл, че намесата на законодателя в правоотношението между потребител в качеството на кредитополучател и банка не може да лиши потребителите от правото да оспорват по съдебен ред клаузите на първоначалния договор или на допълнителното споразумение, сключено по силата на закона, за да упражнят правото си на възстановяване на всички неоснователно получени от банката облаги в ущърб на потребителите вследствие от прилагането на неравноправни договорни клаузи, когато след законодателна намеса потребителите доброволно са пристъпили към изменение на първоначалното договорно правоотношение по силата на наложено със закон задължение на банките да предложат такава възможност на потребителите, а не пряко по силата на закона, предвиждащ намесата, както се е случило по делото Dunai?

- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, следва ли да се счита, че националният съд, сезиран в производство между две лица — кредитополучател и банка, който след възприетото от Vrhovni sud (Върховния съд) тълкуване на националния Zakon o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Закон за изменение и допълнение на Закона за потребителския кредит) не е в състояние да тълкува разпоредбите му в съответствие с изискванията на Директива 93/13, има право и/или задължение на основание на посочената директива и на членове 38 и 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз да остави без приложение споменатия национален закон в съответствие с тълкуването му от Vrhovni sud (Върховния съд)?

(¹) ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 18 ноември 2020 г. — Aquind/ACER

(Дело T-735/18) ⁽¹⁾

(Енергетика — Член 17 от Регламент (ЕО) № 714/2009 — Решение, с което ACER отхвърля искане за освобождаване на нови междусистемни електропроводи — Жалба, подадена пред апелативния съвет на ACER — Интензивност на контрола)

(2021/C 19/47)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Aquind Ltd (Уолсенд, Обединено кралство) (представители: S. Goldberg, C. Davis, solicitors и E. White, avocat)

Ответник: Агенция на Европейския съюз за сътрудничество между регулаторите на енергия (ACER) (представители: P. Martinet, E. Tremmel, C. Gence-Creux и A. Hofstadter)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна, от една страна, на решение A-001-2018 на апелативния съвет на ACER от 17 октомври 2018 г., с което е потвърдено решение № 05/2018 на ACER от 19 юни 2018 г. за отхвърляне на искането за освобождаване на междусистемен електропровод, свързващ британската и френската електропреносна система, и от друга страна, на посоченото решение на ACER

Диспозитив

- 1) Отменя решение A-001-2018 на апелативния съвет на Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество между регулаторите на енергия (ACER) от 17 октомври 2018 г.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) ACER понася направените от нея съдебни разноски, както и тези на Aquind Ltd.

⁽¹⁾ ОВ C 103, 18.3.2019 г.

Решение на Общия съд от 18 ноември 2020 г. — Topcart/EUIPO — Carl International (TC CARL)

(Дело T-377/19) ⁽¹⁾

(Марка на Европейски съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „TC CARL“ — По-ранна национална фигуративна марка „CARL TOUCH“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2021/C 19/48)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Topcart GmbH (Висбаден, Германия) (представител: M. Hoffmann, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Carl International (Лимоне, Франция) (представител: B. Müller, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 2 април 2019 г. (преписка R 1826/2018-2), постановено в производство по възражение със страни Carl International и Topcart

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Topcart GmbH да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 270, 12.8.2019 г.

Решение на Общия съд от 18 ноември 2020 г. — Topcart/EUIPO — Carl International (TC CARL)

(Дело T-378/19) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „TC CARL“ — По-ранна национална фигуративна марка „CARL TOUCH“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2021/C 19/49)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Topcart GmbH (Висбаден, Германия) (представител: M. Hoffmann, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Carl International (Лимоне, Франция) (представител: B. Müller, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 2 април 2019 г. (преписка R 1617/2018-2), постановено в производство по възражение със страни Carl International и Topcart

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Topcart GmbH да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 270, 12.8.2019 г.

Решение на Общия съд от 18 ноември 2020 г. — LG Electronics/EUIPO — Staszewski (K7)(Дело T-21/20) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „K7“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „k7“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство между стоките — Член°8, параграф°1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2021/C 19/50)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: LG Electronics, Inc. (Сеул, Южна Корея) (представител: R. Schiffer, avocate)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: A. Folliard-Monguiral и V. Ruzek)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Miłosz Staszewski (Вроцлав, Полша) (представител: E. Gryc-Zerych, avocate)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 31 октомври 2019 г. (преписка R 401/2019-1) относно производство по възражение между M. Staszewski и LG Electronics.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда LG Electronics да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 68, 2.3.2020 г.

Определение на Общия съд от 13 ноември 2020 г. — UG/Комисия(Дело T-571/17) ⁽¹⁾

(Публична служба — Договорно наети служители — Договор за неопределено време — Член 47, буква в), подточка i) от УРДС — Прекратяване с предизвестие — Съгласие относно сумата на обезщетението — Липса на основание за произнасяне)

(2021/C 19/51)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: UG (представители: M. Richard и P. Junqueira de Oliveira, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: . Radu Bouyon и B. Mongin)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС, целящо, от една страна, отмяната на решението от 17 октомври 2016 г., с което Службата за инфраструктура и логистика в Люксембург на Комисията е развалила договора за наемане на работа на жалбоподателката на основание член 47, буква в), подточка i) от Условието за работа на другите служители на Европейския съюз, с действие от 20 август 2017 г., и от друга страна, поправянето на имуществените вреди, които жалбоподателката твърди, че е претърпяла вследствие на това решение, както и на неимуществените вреди, които тя твърди, че е претърпяла поради унижителното отношение спрямо нея вследствие на синдикалната ѝ дейност и ползването на нейния отпуск за отглеждане на дете

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по паричното обезщетение, свързано с решението от 17 октомври 2016 г., с което Службата за инфраструктура и логистика в Люксембург на Европейската комисия е развалила договора за наемане на работа на UG.
- 2) Комисията понася, наред с направените от нея съдебни разноски, половината от съдебните разноски на UG. UG понася половината от направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 357, 23.10.2017 г.

Определение на Общия съд от 30 октомври 2020 г. — Gáspár/Комисия

(Дело T-827/19) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Публична служба — Прехвърляне на национални пенсионни права — Жалба, подадена по административен ред след изтичането на тримесечния срок по член 90, параграф 2 от Правилника — Липса на извинена грешка — Явна недопустимост)

(2021/C 19/52)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Norbert Gáspár (Менсдорф, Люксембург) (представител: R. Wardyn, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: B. Mongin и M. Brauhoff)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС за отмяна на решението на служба „Управление и плащане по индивидуални права“ (РМО) на Комисията от 23 май 2018 г. за потвърждаване на прехвърлянето в пенсионната схема на институциите на Европейския съюз на пенсионните права, придобити от жалбоподателя преди да постъпи на служба за Съюза

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като явно недопустима.
- 2) Осъжда г-н Norbert Gáspár да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 61, 24.2.2020 г.

Определение на Общия съд от 19 ноември 2020 г. — Buxadé Villalba и др./Парламент

(Дело T-32/20) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Институционално право — Член на Парламента — Вземане предвид от Парламента на избора в качеството на европейски депутати на двама избрани испански кандидати — Правен интерес на трима други европейски депутати — Липса на пряко засягане — Искане за постановяване на установително решение — Жалба, която е частично недопустима и частично подадена до юрисдикция, която няма компетентност да я разгледа)

(2021/C 19/53)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Jorge Buxadé Villalba (Мадрид, Испания), María Esperanza Araceli Aguilar Pinar (Мадрид), Hermann Tertsch Del Valle-Lersundi (Мадрид) (представител: M. Castro Fuertes, avocate)

Отговорник: Европейски парламент (представители: N. Görlich и C. Burgos)

Предмет

Молба на основание член 263 ДФЕС за отмяна на вземането предвид от Парламента на избора в качеството на европейски депутати на г-н Carles Puigdemont i Casamajó и г-н Antoni Comín i Oliveres, обявено от председателя на Парламента в пленарното заседание от 13 януари 2020 г.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата частично като недопустима и частично като подадена до юрисдикция, която явно няма компетентност да я разгледа.
- 2) Липсва основание за произнасяне по исканията за встъпване на Кралство Испания и на г-н Carles Puigdemont i Casamajó и г-н Antoni Comín i Oliveres.
- 3) Осъжда г-н Jorge Buxadé Villalba, г-н Hermann Tertsch Del Valle-Lersundi и г-жа María Esperanza Araceli Aguilar Pinar да понесат освен своите собствени съдебни разноски, и тези, направени от Европейския парламент.
- 4) Кралство Испания, г-н Puigdemont i Casamajó и г-н Comín i Oliveres понесат направените от тях съдебни разноски във връзка със съответните им молби за встъпване.

(¹) ОВ C 77, 9.3.2020 г.

Определение на Общия съд от 29 октомври 2020 г. — Isopix/Парламент

(Дело T-163/20) (¹)

(Жалба за отмяна и искане за обезщетение — Обществени поръчки за услуги — Покана за представяне на оферти — Доставка на фотографски услуги — Отхвърляне на предложението на оферент и възлагане на поръчката на друг оферент — Анулиране на процедурата за възлагане на обществена поръчка — Частично отпадане на предмета на спора — Частична липса на основание за постановяване на решение по същество — Разпореждане — Искане предадено отчасти до явно некомпетентен да го разгледа съд)

(2021/C 19/54)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Isopix SA (Иксел, Белгия) (представители: P. Van den Bulck и J. Fahner, avocats)

Отговорник: Европейски парламент (представители: K. Wójcik и E. Танева)

Предмет

От една страна, искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение на Парламента от 24 март 2020 г., с което е отхвърлена офертата на жалбоподателя в процедурата за възлагане на обществена поръчка COMM/DG/AWD/2019/854, озаглавена „Доставка на фотографски услуги — фотографско отразяване на актуалните събития в институционалните дейности на Европейския парламент“ и му се съобщава възлагането на поръчката на друг оферент, и на писмото на Парламента от 17 април 2020 г., с което го уведомява за отхвърлянето на офертата му за обществена поръчка COMM/DG/AWD/2019/854, тъй като не отговаряла на критериите за подбор във връзка с финансовите и икономически възможности, и от друга страна, главно искане, основано на член 266 ДФЕС за осъждане на Парламента да преразгледа офертите, а при условията на евентуалност, искане на основание на член 268 ДФЕС за присъждане на обезщетение за вредите, които жалбоподателят твърди че е претърпял.

Диспозитив

- 1) Не следва да се постановява решение по същество по жалбата в частта относно отмяната на Решение на Европейския парламент от 24 март 2020 г., с което е отхвърлена офертата, представена от Isorix SA в процедурата за възлагане на обществена поръчка COMM/DG/AWD/2019/854, озаглавена „Доставка на фотографски услуги — фотографско отразяване на актуалните събития в институционалните дейности на Европейския парламент“, и му се съобщава възлагането на поръчката на друг оферент, и на писмото на Парламента от 17 април 2020 г., с което го уведомява за отхвърлянето на офертата му за обществена поръчка COMM/DG/AWD/2019/854 тъй като не отговаря на критериите за подбор във връзка с финансовите и икономическите възможности.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата част като отчасти подадена до явно некомпетентен да я разгледа съд.
- 3) Осъжда Парламента да заплати съдебните разходи, включително свързаните с обезпечителните производства.

(¹) ОВ С 191, 8.6.2020 г.

Определение на Общия съд от 17 ноември 2020 г. — González Calvet/ЕСП

(Дело T-257/20) (¹)

(Жалба за отмяна — Икономическа и парична политика — Единен механизъм за реструктуриране на кредитни институции и някои инвестиционни посредници (ЕМПИ) — Решение, с което се отказва да се предостави финансова компенсация на засегнатите акционери и кредитори — Неспазване на изискванията за форма — Член 76, буква г) от Процедурния правилник — Явна недопустимост)

(2021/C 19/55)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Ramón González Calvet (Барселона, Испания) и Joan González Calvet (Барселона) (представител: P. Molina Bosch, адвокат)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране (представители: S. Branca, J. King, L. Forestier и E. Muratori, подпомагани от H.-G. Kamann, F. Louis, V. Del Pozo Espinosa De Los Monteros и L. Hesse, адвокати)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС, целящо отмяната на решение SRB/EES/2020/52 на ЕСП от 17 март 2020 г., с което се определя дали трябва да се предостави обезщетение на акционерите и кредиторите, засегнати от действията за реструктуриране на Banco Popular Español, SA

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като явно недопустима.
- 2) Липсва основание за произнасяне по молбата за встъпване на Кралство Испания.
- 3) Ramón González Calvet и Joan González Calvet понасят направените от тях съдебни разходи, както и тези на Единния съвет за реструктуриране (ЕСП), с изключение на свързаните с молбата за встъпване на Кралство Испания.

- 4) Ramón González Calvet, Joan González Calvet, ЕСП и Кралство Испания понасят всеки направените от тях съдебни разноски, свързани с молбата за встъпване на Кралство Испания.

⁽¹⁾ ОВ С 209, 22.6.2020 г.

Определение на Общия съд от 5 ноември 2020 г. — Moloko Beverage/EUIPO — Nexus Liquids (moloko)

(Дело T-383/20) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Оттегляне на искането за обявяване на недействителност — Липса на основание за произнасяне по същество)

(2021/C 19/56)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Moloko Beverage GmbH (Гьопинген, Германия) (представител: D. Wieland, avocate)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Nexus Liquids GmbH (Бад Залцуфлен, Германия) (представител: F. Schembecker, avocat)

Предмет

Жалба срещу решение на пети апелативен състав на EUIPO от 18 март 2020 г. (преписка R 1485/2019-5), постановено в производство по отмяна със страни Nexus Liquids и Moloko Beverage

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по същество.
- 2) Осъжда Moloko Beverage GmbH и Nexus Liquids GmbH да заплатят направените от тях съдебни разноски, както и всяко от тях да заплати половината от съдебните разноски на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).

⁽¹⁾ ОВ С 262, 10.8.2020 г.

Определение на председателя на Общия съд от 29 октомври 2020 г. — Facebook Ireland/Комисия

(Дело T-451/20 R)

(Обезпечително производство — Конкуренция — Искане за предоставяне на информация — Член 18, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1/2003 — Молба за временни мерки — Неотложност — Fumus boni juris — Претегляне на интересите)

(2021/C 19/57)

Език на производството: английски

Страни

Молител: Facebook Ireland Ltd (Дъблин, Ирландия) (представители: D. Jowell, QC, D. Bailey, barrister, J. Aitken, D. Das, S. Malhi, R. Haria, M. Quayle, solicitors, и T. Oeyen, avocat)

Отговорник: Европейска комисия (представители: G. Conte, C. Urraca Caviedes и C. Sjödin)

Предмет

Молба на основание членове 278 и 279 ДФЕС за спиране на изпълнението на Решение C(2020) 3011 окончателен на Комисията от 4 май 2020 г., свързано с производство по прилагане на член 18, параграф 3 и член 24, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕО) № 1/2003 г. на Съвета (дело AT.40628 — Данни на Facebook-свързани практики)

Диспозитив

- 1) Спира изпълнението на член 1 от Решение C(2020) 3011 окончателен на Европейската комисия от 4 май 2020 г., свързано с производство по прилагане на член 18, параграф 3 и член 24, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕО) № 1/2003 г. на Съвета (дело AT.40628 — Данни на Facebook-свързани практики), доколкото формулираното в него задължение визира документи, които нямат връзка с търговските дейности на Facebook Ireland Ltd и които съдържат чувствителни лични данни, и доколкото посочената в точка 2 процедура не е започнала.
- 2) Facebook Ireland ще идентифицира документите, съдържащи посочените в точка 1 данни и ще ги предаде на Комисията на отделен електронен носител. След това тези документи ще бъдат поставени във виртуална зала за данни, която ще бъде достъпна само за възможно най-ограничен брой членове на екипа, на който е възложено разследването, в присъствието (виртуално или физическо) на равностоен брой адвокати на Facebook Ireland. Членовете на екипа, на който е възложено разследването, ще разгледат и подберат въпросните документи, като в същото време дадат на адвокатите на Facebook Ireland възможността да ги коментират, преди да приобщиат счетените за релевантни документи към преписката по делото. В случай на несъгласие по квалификацията на даден документ адвокатите на Facebook Ireland ще имат правото да обяснят причините за несъгласието си. В случай че несъгласието продължи, Facebook Ireland би могло да поиска арбитраж от директора по информация, комуникации и медии в Генерална дирекция „Конкуренция“ на Комисията.
- 3) Отхвърля молбата за временни мерки в останалата ѝ част.
- 4) Отменя определението от 24 юли 2020 г., Facebook Ireland/Комисия (T-451/20 R).
- 5) Не се произнася по съдебните разноски.

Определение на председателя на Общия съд от 29 октомври 2020 г. — Facebook Ireland/Комисия

(Дело T-452/20 R)

*(Обезпечително производство — Конкуренция — Искане за предоставяне на информация —
Член 18, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1/2003 — Молба за временни мерки —
Неотложност — Fumus boni iuris — Претегляне на интересите)*

(2021/C 19/58)

Език на производството: английски

Страни

Молител: Facebook Ireland Ltd (Дъблин, Ирландия) (представители: D. Jowell, QC, D. Bailey, barrister, J. Aitken, D. Das, S. Malhi, R. Haria, M. Quayle, solicitors, и T. Oeyen, avocat)

Отговорник: Европейска комисия (представители: G. Conte, C. Urraca Caviedes и C. Sjödin)

Предмет

Молба на основание членове 278 и 279 ДФЕС за спиране на изпълнението на Решение C(2020) 3013 окончателен на Комисията от 4 май 2020 г., свързано с производство по прилагане на член 18, параграф 3 и член 24, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕО) № 1/2003 г. на Съвета (дело AT.40684 — Facebook Marketplace)

Диспозитив

- 1) Спира изпълнението на член 1 от Решение C(2020) 3013 окончателен на Европейската комисия от 4 май 2020 г., свързано с производство по прилагане на член 18, параграф 3 и член 24, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕО) № 1/2003 г. на Съвета (дело AT.40684 — Facebook Marketplace), доколкото формулираното в него задължение визира документи, които нямат връзка с търговските дейности на Facebook Ireland Ltd и които съдържат чувствителни лични данни, и доколкото посочената в точка 2 процедура не е започнала.
- 2) Facebook Ireland ще идентифицира документите, съдържащи посочените в точка 1 данни и ще ги предаде на Комисията на отделен електронен носител. След това тези документи ще бъдат поставени във виртуална зала за данни, която ще бъде достъпна само за възможно най-ограничен брой членове на екипа, на който е възложено разследването, в присъствието (виртуално или физическо) на равностоен брой адвокати на Facebook Ireland. Членовете на екипа, на който е възложено разследването, ще разгледат и подберат въпросните документи, като в същото време дадат на адвокатите на Facebook Ireland възможността да ги коментират, преди да приобият счетените за релевантни документи към преписката по делото. В случай на несъгласие по квалификацията на даден документ адвокатите на Facebook Ireland ще имат правото да обяснят причините за несъгласието си. В случай че несъгласието продължи, Facebook Ireland би могло да поиска арбитраж от директора по информация, комуникации и медии в Генерална дирекция „Конкуренция“ на Комисията.
- 3) Отхвърля молбата за временни мерки в останалата ѝ част.
- 4) Отменя определението от 24 юли 2020 г., Facebook Ireland/Комисия (T-452/20 R).
- 5) Не се произнася по съдебните разноски.

Жалба, подадена на 30 септември 2020 г. — LA International Cooperation/Комисия

(Дело T-609/20)

(2021/C 19/59)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: LA International Cooperation Srl (Милано, Италия) (представители: В. O'Connor, Solicitor и М. Hommé, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— Да отмени решението на Комисията, пряко адресирано до жалбоподателя с дата 20 юли 2020 г. (обжалваното решение), което изключва жалбоподателя от участие в процедури за възлагане на договори, финансирани от бюджета на ЕС и от 11-ия Европейския фонд за развитие, или от възможността да бъде избран за изпълнение на средства на Съюза съгласно Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 ⁽¹⁾ и за изпълнение на средства съгласно Европейския фонд за развитие, регулиран от Регламент (ЕС) 2018/1877 ⁽²⁾ и

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква шестнадесет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на принципа на добра администрация, на забраната за злоупотреба с права, на задължението за полагане на дължимата грижа и на Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 (3).
2. Второ основание: в нарушение на правото на защита, на задължението за полагане на дължимата грижа и за надлежно провеждане на съдебния процес Европейската служба за борба с измамите (OLAF) не е успяла да извести жалбоподателя на правилния адрес.
3. Трето основание: нарушение на членове 7 и 9 от Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 и на правото на добра администрация, на задължението за полагане на дължимата грижа и за надлежно провеждане на съдебния процес.
4. Четвърто основание: нарушение на член 9, параграф 4 от основния регламент на OLAF, на правото на надлежно провеждане на съдебния процес и на задължението за мотивиране.
5. Пето основание: OLAF е нарушила член 7, параграф 8 от Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 и принципа на добра администрация.
6. Шесто основание: нарушение на член 9, параграф 1 от Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 и на правото на добра администрация.
7. Седмо основание: експертната комисия за ранно откриване и отстраняване е нарушила членове 41, 47, 48 и 54 от Хартата на основните права, като е направила предварителна правна квалификация на фактите, установени от OLAF.
8. Осмо основание: редактираният окончателен доклад на OLAF не е позволил на експертната комисия за ранно откриване и отстраняване да вземе независимо решение или да направи адекватна преценка на тежестта на офертата на жалбоподателя в нарушение на принципа на добра администрация и на членове 135—143 от Финансовия регламент.
9. Девето основание: нито лобирането, нито хонорарите за успех са *per se* незаконосъобразни, като това предположение нарушава принципа на добра администрация.
10. Десето основание: същността на констатациите в обжалваното решение по отношение на жалбоподателя са опорочени, тъй като експертната комисия за ранно откриване и отстраняване и възлагащият орган (Генерална дирекция „Политика за съседство и преговори за разширяване“) са действали в нарушение на основните права на жалбоподателя и по-специално в нарушение на принципите на добра администрация, на задължението за полагане на дължима грижа и на това, че обжалваното решение не е надлежно мотивирано.
11. Единадесето основание: нарушение на член 13, параграф 2 от процедурните правила на експертната комисия за ранно откриване и отстраняване и на правото на защита.
12. Дванадесето основание: експертната комисия за ранно откриване и отстраняване трябва да е разполагала с информация, различна от редактирания окончателен доклад, което представлява нарушение на член 13, параграф 2 от процедурните правила на експертната комисия за ранно откриване и отстраняване.
13. Тринадесето основание: редакторската намеса в редактирания окончателен доклад на OLAF е такава, че нарушава принципа на добра администрация, задължението за полагане на дължимата грижа и за надлежно провеждане на съдебния процес.
14. Четиринадесето основание: санкцията е определена в размер, повлиян от различните нарушения на Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013, Финансовия регламент и основните правни принципи.
15. Петнадесето основание: в редактирания окончателен доклад не е посочено, че биографията на един експерт е подправена или фалшифицирана, в резултат на което по този въпрос обжалваното решение е необосновано и нарушава принципите на добра администрация, на задължението за полагане на дължимата грижа и на правото на защита.

16. Шестнадесето основание: докладът с оперативния анализ на OLAF не съответства на поставените цели, което е в нарушение на принципите на добра администрация и на правото на защита.

- (¹) Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 2018 г., стр. 1).
- (²) Регламент (ЕС) 2018/1877 на Съвета от 26 ноември 2018 година относно финансовия регламент, приложим за 11-ия Европейски фонд за развитие, и за отмяна на Регламент (ЕС) 2015/323 (ОВ L 307, 2018 г., стр. 1).
- (³) Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 година относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета (ОВ L 248, 2013 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 15 октомври 2020 г. — OG/EDA

(Дело T-632/20)

(2021/C 19/60)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: OG (представители: S. Pappas и N. Kyriazopoulou, lawyers)

Ответник: Европейска агенция по отбрана (EDA)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на Европейската агенция по отбрана от 13 декември 2019 г., с което жалбоподателят не е включен в резервния списък на подходящи кандидати;
- да отмени решението на изпълнителния директор на EDA, с което е отхвърлена жалбата на жалбоподателя срещу решението на EDA от 13 декември 2019 г., доколкото излага допълнителни съображения и
- да присъди на жалбоподателя обезщетение в размер на 3 000 EUR (три хиляди евро) за претърпените от него неимуществени вреди;
- да осъди ответника да понесе направените от него разноски, както и тези, направени от жалбоподателя по настоящото производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три правни основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на същественото процесуално изискване за излагане на мотиви.
 2. Второ основание: нарушение на принципите за равно третиране, прозрачност, обективност и добра администрация.
 3. Трето основание: нарушение на обявлението за незаета длъжност, незаконосъобразни или недостатъчни мотиви и явна грешка в преценката, опорочаваща оценката за квалификацията на жалбоподателя за свободната длъжност.
-

Жалба, подадена на 20 октомври 2020 г. — Leonine Distribution/Комисия**(Дело T-641/20)**

(2021/C 19/61)

*Език на производството: английски***Страни****Жалбоподател:** Leonine Distribution GmbH (Мюнхен, Германия) (представител: J. Kreile, lawyer)**Ответник:** Европейска комисия**Искания**

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Решение за изпълнение C(2020) 5515 окончателен на Комисията от 10 август 2020 г., с което се извършва контрол за законосъобразност на акт на Изпълнителната агенция за образование, аудиовизия и култура (EACEA) съгласно Регламент (ЕО) № 58/2003 на Съвета ⁽¹⁾,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква осем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: Комисията е допуснала грешка при тълкуването на текста на документацията по поръчката.
 - Твърди се, че текстът не позволява да се направи изводът, че гражданството на „крайните акционери“, а не само на преките акционери, е решаващо за класификацията на жалбоподателя като европейско дружество.
2. Второ основание: Комисията неправилно е отхвърлила KKR European Fund IV LP като краен европейски собственик на LEONINE Distribution.
 - Поддържа се, че още EACEA изхожда от принципа, че KKR European Fund IV LP трябва да се счита за „крайният собственик“ на жалбоподателя.
3. Трето основание: Комисията неправилно е основала решението си на твърдяна липса на информация за акционерната структура на KKR European Fund IV LP.
 - За да се прецени дали жалбоподателят отговаря на условията за допустимост, не е важна подробната акционерна структура на отделните инвеститори във Фонда, а само — осигуреното — мажоритарно участие на европейски акционери.
4. Четвърто основание: Комисията не е отчела в достатъчна степен фактите по делото и целите на Регламент (ЕС) № 1295/2013 (Регламент „Творческа Европа“) ⁽²⁾.
 - Комисията основава решението си на недоказаното твърдение, че поисканото финансиране ще бъде прехвърлено на трети държави,
 - Комисията не е разгледала в решението си целите на правната уредба относно финансирането.
5. Пето основание: решението на Комисията противоречи на целите на приложимите Насоки за финансиране.
 - Отхвърлянето на жалбоподателя като неотговарящ на условията за финансиране е несъвместимо с целите на Регламента „Творческа Европа“.

6. Шесто основание: решението на Комисията е в противоречие с понятието за „европейско произведение“ в Регламента „Творческа Европа“.
- Понятието за „европейско произведение“, което е определено в Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾, се схваща в широк смисъл и не е съвместимо с тясното схващане на Комисията за допустимост на финансирането.
7. Седмо основание: решението на Комисията нарушава принципа на пропорционалност.
- Предоставянето на финансиране от MEDIA, при условие използването му да е в съответствие с правната уредба относно финансирането, би било също толкова ефективно, но по-малко ограничително средство.
8. Осмо основание: Комисията незаконосъобразно е пропуснала да вземе предвид по-нататъшните пояснения, предоставени от жалбоподателя в писмото му от 15 юли 2020 г.
- Комисията е трябвало да вземе предвид бележките на жалбоподателя, тъй като те са били своевременно представени и следователно не е трябвало да бъдат изключени.

- ⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 58/2003 на Съвета от 19 декември 2002 година относно установяването на статута на изпълнителните агенции, отговарящи за някои задачи по управлението на програмите на Общността (ОВ L 11, 2003 г., стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 8, стр. 256).
- ⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 1295/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 година за създаване на програма „Творческа Европа“ (2014 — 2020 г.) и за отмяна на Решения № 1718/2006/ЕО, № 1855/2006/ЕО и № 1041/2009/ЕО (ОВ L 347, 2013, стр. 221).
- ⁽³⁾ Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2010 година за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги) (ОВ L 95, 2010 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 23 октомври 2020 г. — NU/EUIPO

(Дело T-650/20)

(2021/C 19/62)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: NU (представители: S. Pappas и N. Kyriazopoulou, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението от 1 април 2020 г. на органа на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), оправомощен да сключва договори за назначаване, да не поднови договора на жалбоподателя,
- да присъди обезщетение в размер на 20 000 EUR (двадесет хиляди евро) за неимуществените вреди, които жалбоподателят твърди, че е претърпял в резултат от решението да не бъде подновен договорът му,
- да осъди ответника да понесе както собствените си съдебни разноски, така и направените от жалбоподателя по настоящото производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет правни основания в подкрепа на жалбата.

1. Първото основание е липса на компетентност.
2. Второ основание: нарушение на съществено процесуално изискване, изразяващо се в невключването на атестационния доклад за 2019 г. в разговора, проведен преди вземането на обжалваното решение.

3. Трето основание: нарушение на задължението за полагане на грижа с оглед на това, че администрацията не е взела предвид здравословните проблеми на жалбоподателя, атестационния доклад за 2019 г. и съвкупността от правни критерии за оценяване на ефикасността на жалбоподателя.
4. Четвърто основание: незаконосъобразни мотиви и/или явна грешка в преценката.
5. Пето основание: нередовност на досъдебната процедура, която не е довела до адекватно преразглеждане от органа, оправомощен да сключва договори, на решението от 15 юли 2020 г.

Жалба, подадена на 27 октомври 2020 г. — Silex/Комисия и EASME

(Дело T-654/20)

(2021/C 19/63)

Език на производството: унгарски

Страни

Жалбоподател: Silex Ipari Automatizálási Zrt. (Будапеща, Унгария) (представител: Á. Baratta, адвокат)

Ответници: Европейска комисия и Изпълнителна агенция за малките и средните предприятия (EASME)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени дебитно известие № 3242009492, издадено от EASME на 18 август (наричано по-нататък „дебитно известие“), доколкото с него се разпорежда плащането на 55 454,44 EUR.
- да отмени писмото от 18 август 2020 г. под номер Ref. Ares(2020)4309529 (наричано по-нататък „писмото“), изпратено от EASME с дебитното известие, доколкото с него се разпорежда възстановяването на 48 238,75 EUR посредством освобождаването на вноската в Гаранционния фонд.
- да отмени писмото, изпратено заедно с дебитното известие, доколкото съдържащият се в него окончателен финансов отчет квалифицира като недопустими преките разходи за персонал в размер 210 423,11 EUR.
- да отмени писмото, изпратено заедно с дебитното известие, доколкото съдържащият се в него окончателен финансов отчет квалифицира като недопустими непреките разходи в размер 52 605,78 EUR.
- да осъди EASME и Комисията да заплатят съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: неизпълнение на задължението за мотивиране.

EASME не изпълнила задълженото си за мотивиране, тъй като не обосновава от гледна точка на закона претенциите, съдържащи се в дебитното известие и в придружаващото го писмо.

2. Второ основание: нарушение на принципа на добра администрация

EASME нарушила принципа на добра администрация, доколкото:

- Не отговорила по същество на техническите доклади и предложенията на жалбоподателя и на искането за изменение на договора на жалбоподателя.

- Не осигурила наличието на *project officer* в критична фаза на проекта.
- Нарушила член 40 от Регламент (ЕС) № 1290/2013 ⁽¹⁾ във връзка с назначаването на независими експерти, на което се позовава параграф 2 от него и с изискванията, съдържащи се в параграф 3 на този член относно конфликта на интереси на независимите експерти.

3. Трето основание: явна грешка в преценката

EASME допуснала явна грешка в преценката като приела в списъка с позовавания, предаден заедно с дебитното известие, че проектът по принцип не изпълнява техническите и търговските глобални цели, тъй като при извършването на преценката не взела предвид факти и документи.

4. Четвърто основание: неспазване на изискванията за пропорционалност

EASME не спазила изискванията за пропорционалност като счела за недопустими 263 028,89 EUR от общо декларираните от жалбоподателя разходи в размер от 804 020,75 EUR.

5. Пето основание: неспазване на изискването за добро финансово управление и по-специално на изискването за икономичност, ефикасност и ефективност

EASME не взела предвид твърденията на жалбоподателя във връзка с развитието на нуждите на пазара и съответната необходимост от изменение на проекта.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1290/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 година за определяне на правилата за участие и разпространение на резултатите в „Хоризонт 2020“ — рамкова програма за научни изследвания и иновации (2014—2020 г.)“ и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1906/2006 (ОВ L 347, 2013 г., стр. 81).

Жалба, подадена на 30 октомври 2020 г. — NV/eu-LISA

(Дело T-661/20)

(2021/C 19/64)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: NV (представители: S. Rodrigues и A. Champetier, lawyers)

Ответник: Европейска агенция за оперативното управление на широкомащабни информационни системи в пространството на свобода, сигурност и правосъдие

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението от 3 февруари 2020 г. в частта му, с която е наложено порицание на жалбоподателя,
- ако е необходимо, да отмени решението от 3 август 2020 г., с което е отхвърлена неговата жалба от 9 април 2020 г.,
- да присъди парично обезщетение за неимуществени вреди, които могат да бъдат оценени *ex aequo et bono* на 5 000 EUR,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: незаконосъобразност на решението на Управителния съвет (2015-014) по административни разследвания от 28 януари 2015 г.
2. Второ основание: нарушение на правото на защита, както и нарушение на член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз и на правото на изслушване, а също и нарушение на задължението за поверителност.
3. Трето основание: нарушение на членове 12, 12а, 17 и 19 от Правилника за длъжностните лица, заедно с нарушение на принципа на добра администрация, както и явни грешки в преценката.
4. Четвърто основание: нарушение на член 10 от приложение IX към Правилника за длъжностните лица относно дисциплинарното производство, заедно с нарушение на задължението за полагане на грижа.

Жалба, подадена на 9 ноември 2020г. — Sam McKnight/EUIPO — Carolina Herrera (COOL GIRL)

(Дело T-670/20)

(2021/C 19/65)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Sam McKnight Ltd (Лондон, Обединено кралство) (представители: V. von Bomhard и J. Fuhrmann, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Carolina Herrera Ltd (Ню Йорк, Ню Йорк, Съединени щати)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: Заявка за словна марка на Европейския съюз „COOL GIRL“ — заявка за регистрация № 16 681 975

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 25 август 2020 г. по преписка R 689/2019-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски, а в случай, че Carolina Herrera встъпи в производството, да осъди и встъпилото лице.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Жалба, подадена на 11 ноември 2020 г. — Celler Lagravera/EUIPO — Cyclic Beer Farm (Cíclic)**(Дело T-673/20)**

(2021/C 19/66)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Celler Lagravera, SLU (Мадрид, Испания) (представител: J.L. Rivas Zurdo, abogado)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Cyclic Beer Farm, SL (Барселона, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Cíclic“ — заявка за регистрация № 17 948 980

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 18 август 2020 г. по преписка R 465/2020-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, доколкото с отхвърлянето на жалбата на Celler Lagravera, SLU потвърждава решение № В 3 071 125 на отдела по споровете, представено срещу всички продукти с марката на Европейския съюз № 17 948 980 Cíclic (gráfica), за „вина“ от клас 33; и
- да осъди страната или страните, които възразяват срещу тази жалба, да заплатят съдебните разходи.

Изложено основание

Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 12 ноември 2020 г. — Leonardo/Frontex**(Дело T-675/20)**

(2021/C 19/67)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Leonardo SpA (Рим, Италия) (представители: M. Esposito, F. Caccioppoli и G. Calamo, avvocati)

Ответник: Европейска агенция за гранична и брегова охрана

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд след като разгледа документите, за които се отнася искането за достъп, и съответно разпреди тяхното представяне или депозиране, да отмени по същество обжалвания акт и в резултат на това да разпреди на Frontex да му предостави, без повече забавяне, документите, за които се отнася посоченото искане за достъп. При уважаване на жалбата му иска да му бъдат присъдени съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба е срещу отхвърлянето на заявлението за достъп до документите, свързани с процедура за обществена поръчка № FRONTEX/OP/888/2019/JL/CG, която е предмет на висящо производство по обжалване пред Общия съд на Европейския съюз по дело T-849/19 (сред които са решението за възлагане, протоколите от процедурата по обществената поръчка, документите, представени от другия кандидат, на който е възложена поръчката и всички останали документи в преписката по процедурата).

В подкрепа на жалбата жалбоподателят се позовава на нарушение на член 4, параграф 1, буква б), параграф 2, първо тире, и параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76), на Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за възлагане на договори за концесия (ОВ L 94, 2014 г., стр. 1) и на Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ L 94, 2014 г., стр. 65), и по-конкретно, на членове 28 и 21 от тях съответно, на член 161 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 2018 г., стр. 1), на решение № 19 на Управителния съвет [на Frontex] от 23 юли 2019 г. и на член 89 от Делегиран регламент (ЕС) 2019/715 на Комисията от 18 декември 2018 година относно рамковия финансов регламент за органите, създадени по силата на ДФЕС и Договора за Евратом и посочени в член 70 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 122, 2019 г., стр. 1).

При условията на евентуалност жалбоподателят упреква Frontex, че не му е предоставила дори частичен достъп до документите.

Жалба, подадена на 13 ноември 2020 г. — Dr. August Wolff/EUIPO — Combe International (Vagisan)

(Дело T-679/20)

(2021/C 19/68)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Билефелд, Германия) (представители: A. Thünken, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Combe International Ltd (Ню Йорк, Ню Йорк, Съединени щати)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят в производството пред Общия съд

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на словна марка „Vagisan“ — посочваща Европейския съюз международна регистрация № 10 985 168

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 3 септември 2020 г. по преписка R 2459/2019-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да отмени решение № 000018101 С на отдела по отмяна на ЕUIPO от 11 септември 2019 г.,
- да осъди ЕUIPO и, в случай че има такава, встъпилата страна, да заплати съдебните разноски по производството и тези, направени в производството пред ЕUIPO.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 11 ноември 2020 г. — Novelis/Комисия

(Дело T-680/20)

(2021/С 19/69)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Novelis Inc. (Мисисауга, Онтарио, Канада) (представители: S. Völcker, T. Caspary и R. Benditz, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени изцяло или отчасти Решение на Комисията от 31 август 2020 г. по преписка № M.9076 — Novelis/Aleris, с което се отхвърля искането на Novelis за удължаване с един месец на заключителния период съгласно член 40 от ангажиментите Novelis/Aleris;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: твърди се, че в нарушение на принципа на колегиалност обжалваното решение е прието от заместник-генералния директор на Генерална дирекция „Конкуренция“, а не от колегиума на членовете на Комисията.
 2. Второ основание: твърди се, че е нарушено правото на жалбоподателя да бъде изслушан.
 3. Трето основание: твърди се, че не са посочени достатъчно мотиви, които дават възможност на жалбоподателя да упражни ефективно правото си на защита.
 4. Четвърто основание: твърди се, че в обжалваното решение са допуснати редица явни грешки в преценката, като не е взето предвид, че жалбоподателят е имал надлежно основание да поиска удължаване на срока. Освен това жалбоподателят посочва, че с оглед на правните последици и наличието на редица по-малко ограничителни средства, обжалваното решение нарушава принципа на пропорционалност.
-

Жалба, подадена на 13 ноември 2020 г. — ОС/ЕСВД**(Дело T-681/20)**

(2021/C 19/70)

Език на производството: *френски***Страни**

Жалбоподател: ОС (представители: L. Levi и A. Champetier, avocats)

Ответник: Европейска служба за външна дейност

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за допустима и основателна,
и вследствие на това
- да отмени решението от 27 януари 2020 г. в частта му, с която се отхвърля искането за обезщетение на жалбоподателката от 27 септември 2019 г.,
- доколкото е необходимо, да отмени решението от 4 август 2020 г., с което се отхвърля искането за обезщетение на жалбоподателката от 17 април 2020 г.,
- да осъди ответника да поправи имуществените и неимуществените вреди на жалбоподателката, които се оценяват, ex aequo et bono, съответно на 20 000 EUR и 580 889 EUR,
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателката изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на член 22а от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, нарушение на член 3.3 от Хартата на задачите и отговорностите на администраторите на авансови кредити в ЕСВД, нарушение на член 3 от Кодекса на професионалните норми за персонала, отговорен за финансовата проверка в ЕСВД и нарушение на член 2 от Решение PROC HR(2011)008 на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност.
2. Второ основание: нарушение на задължението за полагане на грижа. Жалбоподателката счита по-конкретно в това отношение, че решението за преместването ѝ на друга длъжност е взето при неспазване на принципа на равностойност на длъжностите и че предвид обстоятелствата в конкретния случай нейното преместване не е било обосновано от интереса на службата.
3. Трето основание: нарушение на правото на изслушване и на задължението за излагане на мотиви, както и нарушение на защитата на личните данни и правото на зачитане на личния живот.

Жалба, подадена на 16 ноември 2020 г. — Legero Schuhfabrik/EUIPO — Rieker Schuh (обувки)**(Дело T-682/20)**

(2021/C 19/71)

Език на жалбата: *немски***Страни**

Жалбоподател: Legero Schuhfabrik GmbH (Фелдкирхен бай Грац, Австрия) (представител: M. Gail, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Rieker Schuh AG (Тайнген, Швейцария)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн на Общността № 1 451 421-0185

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на EUIPO от 10 септември 2020 г. по преписка R 1650/2019-3

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разходи.

Изложени основания

- Нарушение на член 5 и член 25, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета;
- Нарушение на член 6 и член 25, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета;
- Нарушение на член 7, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета;
- Нарушение на член 62, второ изречение от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета;
- Нарушение на член 62 първо изречение от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета.

Жалба, подадена на 16 ноември 2020 г. — Legero Schuhfabrik/EUIPO — Rieker Schuh (обувки)

(Дело T-683/20)

(2021/C 19/72)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Legero Schuhfabrik GmbH (Фелдкирхен бай Грац, Австрия) (представител: M. Gail, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Rieker Schuh AG (Тайнген, Швейцария)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн на Общността № 1 457 113-0405

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на EUIPO от 10 септември 2020 г. по преписка R 1648/2019-3

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 5 и член 25, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета;
- Нарушение на член 6 и член 25, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета;
- Нарушение на член 7, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета;
- Нарушение на член 62, второ изречение от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета;
- Нарушение на член 62 първо изречение от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета.

Жалба, подадена на 16 ноември 2020 г. — Legero Schuhfabrik/EUIPO — Rieker Schuh (обувки)

(Дело T-684/20)

(2021/C 19/73)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Legero Schuhfabrik GmbH (Фелдкирхен бай Грац, Австрия) (представител: M. Gail, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Rieker Schuh AG (Тайнген, Швейцария)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн на Общността № 1 457 113-0075

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на EUIPO от 10 септември 2020 г. по преписка R 1649/2019-3

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 5 и член 25, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета;
- Нарушение на член 6 и член 25, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета;
- Нарушение на член 7, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета;
- Нарушение на член 62, второ изречение от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета;
- Нарушение на член 62 първо изречение от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета.

Жалба, подадена на 16 ноември 2020 г. — Jinan Meide Casting и др./Комисия

(Дело T-687/20)

(2021/C 19/74)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Jinan Meide Casting Co. Ltd (Jinan, Китай) и още 10 жалбоподатели (представители: R. Antonini, E. Monard и B. Maniatis, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/1210 на Комисията от 19 август 2020 година за повторно налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на резбовани принадлежности за тръбопроводи от ковък чугун и от сферографитен чугун с произход от Китайската народна република, произведени от Jinan Meide Castings Co., Ltd., след решението на Общия съд по дело T-650/17 ⁽¹⁾ и
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски по това производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват седем правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 10, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност ⁽²⁾ (наричан по-нататък „основният регламент“) и на общия принцип за недопускане на обратно действие. Жалбоподателите твърдят, че съгласно член 10, параграф 1 от основния регламент, тъй като обжалваният регламент е влязъл в сила на 22 август 2020 г., митата могат да се прилагат само по отношение на продукти, които са влезли в свободно обращение от 22 август 2020 г. насетне. Следователно според тях разпоредбите в обжалвания регламент, които предвиждат налагане и събиране на мита към 15 май 2013 г. нарушават член 10, параграф 1 от основния регламент и общия принцип за недопускане на обратно действие.
2. Второ правно основание: нарушение на общия принцип за недопускане на обратно действие на актове на Съюза и на общия принцип на правна сигурност.

3. Трето правно основание: като е приела обжалвания регламент, Комисията е нарушила член 266 ДФЕС, тъй като не е взела необходимите мерки, за да спази решението на Общия съд по дело T-650/17. В частност, според жалбоподателите, като е наложил повторно митата, считано от 15 май 2013 г., обжалваният регламент не се е съобразил, че това решение е отменило Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1146 ⁽³⁾ в неговата цялост по отношение на Jinan Meide Casting Co., Ltd. (наричано по-нататък „JMCC“), в резултат на което наложените на JMCC мита са били заличени с обратна сила от правния ред на Съюза.
4. Четвърто правно основание: с ретроактивното налагане на мита вместо да предпочете по-малко обременителната алтернатива да наложи мита само за в бъдеще, Комисията е превишила необходимото за изпълнението на решението на Общия съд по дело T-650/17, в нарушение на принципа на пропорционалност, както и на член 5, параграфи 1 и 4 ДЕС.
5. Пето правно основание: обжалваният регламент нарушава правото на ефективно правно средство за защита, което е общ принцип на правото на Съюза, закрепен в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз. Според жалбоподателите най-близкото ефективно средство за защита срещу незаконосъобразното налагане на мита върху техния внос е да постигнат отмяна и оттам — да получат пълно възстановяване на неоснователно платените мита.
6. Шесто правно основание: посредством обжалвания регламент Комисията налага мито за период, за който такова мито не е изискуемо поради изтекъл краен срок в съответствие с член 103 Митнически кодекс на Съюза ⁽⁴⁾, който предвижда краен срок от три години от датата, на която е възникнало митническото задължение.
7. Седмо правно основание: регистрационният режим по отношение на вноса на продуктите на JMCC не е било основание за Комисията да наложи мита с обратен ефект в настоящия случай. Според жалбоподателите Комисията също така няма компетентност да налага регистрационен режим, и за вноса на продуктите на JMCC е въведен регистрационен режим в нарушение на член 14, параграф 5 от основния регламент.

⁽¹⁾ ОВ L 274, 2020 г., стр. 20.

⁽²⁾ ОВ L 343, 2009 г., стр. 51.

⁽³⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1146 на Комисията от 28 юни 2017 година за повторно налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на резбовани принадлежности за тръбопроводи от ковък чугун с произход от Китайската народна република, произведени от Jinan Meide Castings Co., Ltd (ОВ L 166, 2017 г., стр. 23).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 269, 2013 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 16 ноември 2020 г. — Freshly Cosmetics/EUIPO — Misiego Blázquez (IDENTY BEAUTY)

(Дело T-688/20)

(2021/C 19/75)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Freshly Cosmetics, SL (Реус, Испания) (представител: P. Roiger Bellostes, abogado)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Francisco Misiego Blázquez (Мадрид, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „IDENTY BEAUTY“ — заявка за регистрация № 17 913 910

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 11 септември 2020 г. по преписка R 205/2020-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение и да се допусне вписването на марката на Европейския съюз „IDENTY BEAUTY“ със заявка за регистрация № 17 913 910 за всички стоки и услуги от клас 3,
- да осъди притежателя на по-ранната испанска марка да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 18 ноември 2020 г. — Piad Italia/Комисия

(Дело T-692/20)

(2021/C 19/76)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Piad Italia SpA (Милано, Италия) (представители: D. Fosselard и D. Waelbroeck, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решение C(2020) 1573 окончателен на Комисията от 6 март 2020 г. по дело Case M.9674-Vodafone Italia/TIM/INWIT JV за непротивопоставяне на концентрация, за която е постъпило уведомление, след изменения с поетите ангажименти, и за обявяването ѝ за съвместима с вътрешния пазар и с функционирането на Споразумението за ЕИП,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: ангажиментите не съдържат ясно определение или количествени параметри относно минималния изискуем обем за изпълнение на задължението за предоставяне на достатъчно свободно пространство, което е от основно значение за ефективността на ангажиментите.
2. Второ основание: ангажиментите не съдържат ясно и изрично изискване от самото начало на прилагането им нов участник да притежава лиценз за хостинг услуги с честотен обхват 700 MHz, което е от съществено значение за ефективното функциониране на една конкурентна мобилна мрежа.

3. Трето основание: ангажиментите не предвиждат ясна и изрична забрана за страните да избират неподходящи сайтове при изпълнение на задължението си за предоставяне на достъп на нови участници и тези ангажименти не предоставят защита срещу страни, които не избират обективно кои сайтове да предоставят достъп.
4. Четвърто основание: ангажиментите не предвиждат подробна и ясна процедура за осигуряване на достъп до съответните сайтове, в резултат на което новите участници не могат пълноценно да използват сайтовете, които ангажиментите предлагат.

Жалба, подадена на 5 ноември 2020 г. — Hansol Paper/Комисия

(Дело T-693/20)

(2021/С 19/77)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Hansol Paper Co. Ltd (Сеул, Южна Корея) (представители: B. Servais и V. Crochet, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/1524 на Комисията от 19 октомври 2020 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на определени видове тежка термична хартия с произход от Република Корея, в частта, която се отнася до жалбоподателя,
- да осъди Комисията и всяка страна, допусната евентуално да встъпи в подкрепа на исканията ѝ, да заплати съдебните разходи в настоящото производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят посочва като основание на жалбата си, че методологията на Комисията за определяне на маржовете на подбиване и на занижаване на цените на жалбоподателя е в нарушение на член 3, параграфи 1, 2, 3 и 6 и член 9, параграф 4 от Основния регламент.

Определение на Общия съд от 28 октомври 2020 г. — Grange Backup Power/Комисия

(Дело T-110/18) ⁽¹⁾

(2021/С 19/78)

Език на производството: английски

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 166, 14.5.2018 г.

Определение на Общия съд от 23 октомври 2020 г. — ZZ/ЕЦБ**(Дело T-741/18) ⁽¹⁾**

(2021/С 19/79)

Език на производството: английски

Председателят на четвърти разширен състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 103, 18.3.2019 г.

Определение на Общия съд от 27 октомври 2020 г. — СН и CN/Парламент**(Дело T-222/20) ⁽¹⁾**

(2021/С 19/80)

Език на производството: френски

Председателят на осми състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 201, 15.6.2020 г.

Определение на Общия съд от 27 октомври 2020 г. — СН и CN/Парламент**(Дело T-490/20) ⁽¹⁾**

(2021/С 19/81)

Език на производството: френски

Председателят на осми състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 329, 5.10.2020 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации
на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG